

தேவ திருவருள் துணை

ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்

சீவஸ் தீயாக
சோமாஸ்கந்தராஜாக் கருக்களின்
ஞஞப்பட்டாப்பேஷத

10 - வாது ஆண்டு
திறைவு விழாச்
திறப்பு மலர்

ஏற்லவன்கட்டியான் வெளியீட்டுக்கழகம்

1993

கல்வியே கருந்தனம்

—००८००—

ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்

அன்னபூர்ணே ஸதாபூர்ணே சங்கரப்ராண வஸ்வபே!
நூன வைசாக்ய வித்யர்த்தம் சீக்ஷாம் தேவறி
ச பார்வதி!!

வேதாரணியம் குருக்கள் பரம்பரை
ச வது தலைமுறையைச் சேர்ந்த

சிவரீ. க. தீயாகராஜாக் குருக்கள்

அவர்களின் மகன்

சிவரீ.

சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள்

(B. A. Cey)

(நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் பிரதமகுரு)

அவர்களால் ஆக்கப்பட்டது

நெல்லண்டையான் வெளியிடு

கில: 6

1993

Ryohendrar
10/04/95

அலை வழிபாடும்
தத்துவமும்

ஆசிரியர்
சிவப்பி.

தீயாக. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள்
B. A. (Cey)

ஆச்சாரிய குருப்பட்டாபிளேக
10 - ம் ஆண்டு நிறைவீன்
சிறப்பு மலர்

- நூலின் பெயர் : ஆலய வழிபாடும் தந்துவமும்
- ஆசிரியர் : சிவபூரி. தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக்
குருகள் B. A. (Cey)
- முகவரி : நெல்வண்ணடை பத்திரகாளி அம்
மன கோவீல் பிரதமதுறை, அரச்சக
கரும், தும்பணை, பருத்தித்துறை.
- மொழி : தமிழ்
- பதிப்பு : முதலாம் பதிப்பு
- ஆண்டு : ஆவணி 1993
- உரிமை : நூலாசிரியர்
- நிறைவீரங்குரியவர் : க. தியாகராஜாக் குருக்களுக்கு அவர்
தம்பத்தினி இராஜலட்சுமியும்மாவும்
- வெளியீடு : நெல்வண்ணடையான் வெளியீடு
- வெளியீட்டு கிலோ : 06
- அச்சங்க : குமார் அச்சகஞ் பருத்தித்துறை

சிவாகம சித்தாந்த ரூணதேசிபானு, பிரதிஷ்டாலங்கார
சிந்தாந்த ஸாகரம்,

சமாதான நீதவரன் அகில இலங்கை சைவக்ஞருமார் அரச்சகர்
சபைத்தலைவர்

அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான பிரதமஞ்சு
சோ. தண்டபாணி கடேசிகர் அவர்கள் வழங்கிய

மங்கல வாழ்த்துரை

சீவ சம்பந்தமுடையது சைவம் இது வழிபாடு வணக்கத் தெய்வம் ஆகிய
இரண்டையும் சிறப்ரீக்கிறது. இத்துடன் சமய தத்துவ உண்மைகளையும்
தமிழ் அடக்கிக் காட்டுகின்றது. இவற்றினை அடிப்படையாகக்
கொள்ளு அமைவதுதான் “ ஆலய வழிபாடு தத்துவமுற் ” என்ற
நாலாகும் இந்நாலை முழுசமைபாகப் பார்வையிட்டேன். ஸி க ஆழமான
கருக்குக்களை எளிமையான முறையிலே சுகலரும் விளங்கிக்கொள்ளும்
முறையில் ஆசிரியர் சீவ ஸ்ரீ. தியாக சோமாஸ்கந்தாஜாக் குருக்கள்.
B.A. அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார்.

இவர் சீர்த் த சோதிடர் இக்கலையையும் அழகான மூண்டியில்
பயின்று அதன்மூலமும் மக்களுக்குச் சேவை ஆற்றிவருகின்றார்.
தந்தையார் மரபுமுறை வைத்தியம், போன்ற வற்றையும் மக்கள் துண்பம்
நிஃங்க ஆற்றி வருகின்றார். என்பதை யாவரும் அறிவர் இவர் குபுப்
பட்டாரீஷேகம் பெற்று 10 வருட நிறைவையும் பெற்றுள்ளார். இந்
நிகழ்வை நெல்லன்டையாண் வெளியீட்டுக்கழகம் பெறுத்தியுடன்
கொண்டாடுவது வரவேற்கத்தக்கடே.

இவர் சிறந்த “ சீவம் ” என்ற நிறைந்த மங்கலத்தைப் பெற
வேண்டும். குறைவற்ற நிதியங்களையும் பெறவேண்டும் என்று நாம்
வணக்குகின்ற அருள்மிகு வல்லவை முத்துமாரியம்மனை வேண்டுகின்றேன்

ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம்
வல்வெட்டித்துறை

இங்ஙனம்

மங்கள வாழ்த்துக்கூறும்

26-08-93

சிவ ஸ்ரீ. சோ. தண்டபாணி கடேசிகர் J.P

விரியாலித்தகர், குருமணி, விநாயக பூஜாதுரந்தரர், சிவாகம
கிரியாரத்தினம் இந்துமதகுரு, சமயப்பிரசாரகர், புராணிகர்,
திவாரி. கந்த சீவபாதசுந்தரக் குருக்கன் அவர்கள் வழங்கிய

அருள் ஆசியுணா

“ மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் ”
பாத்திராருளின் திருவருட தீற்றன முன்னிட்டு!

சிவ ஸ்ரீ தி. சோமாஸ்கந்தராஜ்க் குருக்கன் B. A. அவர்கள் ஆசாரியாலியேஷ குருப்பட்ட பத்தாவது ஆண்டு நிறைவை நெல்லண்டை யான வெளியீட்டுக்கழகம் சிறப்பாக நடத்துகின்றது. அத்தரணாத்தில் “ஆலய வழிபாடும் ஒத்துவழும்” என்னும் நூலை வெளியீடுவதையிட்டு மதிழ்ச்சியுறுகிக்கிறேன். இவ் ஆசிரியர் என்னிடம் ஆசாரியாலியேஷக் குருப்பட்டம் பெற்றவர். இவர் எனது மதிப்பீற்றும், அன்றீர்த்தும் பாத்திர மாகிய சீஷ்யணாவர் இவரின் அறி வும் ஆற்றலும் போற்றத்தக்கது இக்கால மக்கள் அறி ந் து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களடங்கிய இந்த நூலை ஆக்கி வெளியீடுவதையிட்டு மிகவும் சந்தோஷம் அடைகின்றேன். இந்த நூல் மக்களுக்குப் பெரிதும் பயனுள்ளதாக அடைந்திருக்கின்றது இந்த நூலை ஆக்கிய ஆசிரியர் தீண்ட ஆயுஞும் நிறைந்த அறிவும் ஆற்றலும் பெற்று இறையருளும் குருவருளும் பெற்று வாழ வேண்டுமென்றும் இறைவனை வணங்கி என து உள்ள நிறைந்த ஆசியைத்தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டார்
அம்மலங் கழீஇ அன்பரோடு மரீஇ
மாலற நேயம் மனிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே.

சிவஞானபோதம் (சுத 12)

, சிவபாதசுந்தரக் குருக்கன்
மயிலிட்டி தெற்கு,
தெல்லிப்பளை.

திருக்கணித பஞ்சாங்க கணிதர் “வேதாகம சோதிட பூஷணம் அவர்களின் மைத்துணண் ‘ஆரிய கிராவிட பூஷணம்’ ‘சமஸ்கிருத பண்டிதர்’” (ஆசிரியர் யாழ்.)

சீவானந்த அனுகுலம் பிரம்ம பூர்ணி கிரி. சுதாசிவசர்மா வழங்கிய

ஆசிரியர்

இந்துமக்களின் இறைவழிபாட்டின் தன்மைகள், அவசியம், ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் இவற்றைக் கர்ணபரப்பரையாக அல்லது பாரம்பரிய வழித்தே ராண்றுக்களின் கூற்றுக்கணை யொட்டியே மக்கள் கடைப்பிடித்து ஏறுகிறார்கள். முக்கியமாக இறைவணா மாம், வாக்கு காயம் என்பவற்றால் வழிபாடாற்றுவதற்கு, ஆன்மா இறைவனிடம் வயிப் பதற்கு ஒர் இடம் தேவை. அதுவே ஆலயம் என்றும், லீக்கி கவுதி பாட்டைத் தனிர் ஆலய அமைப்புக்கள், அவ்வடையப்புக்களுக்குரிய காரணங்கள், இவற்றை ஏடே டா தெரிந்துவரையில் பாரம்பரியமாக அறிந்து கொள்கின்றோம். இவற்றை இலகுவாக அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது இவ்வரிய நூலாகும்.

வேதங்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து நூல்வடிவமாக யாத்து வேதங்கள் பற்றிய தெளிவான அறிவை இளம் தலைமுறையினரிடையே இலகுவாக புதுத்தியவராகிய இல் ஆசிரியர் வேதங்களைப் பயன்படுத்தும் இடமாகிய ஆலயத்தைப்பற்றி ஆய்வு செய்து அதை நூல்வடிவமாக்கியவை மிகச்சிறந்தோர் முயற்சியாகும். இறைவணக்கம், வணக்க முறைகள் அமைப்பின் வடிவங்கள், இவற்றை இலகு கமிழில், எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் அமைத்திருப்பது சிறப்புடைய தாகும்.

அவரின் முயற்சி மென்மேலும் ஓங்கிவளரும் வண்ணம் பரம் பொருளானப் பிரார்த்திப்பதுடன் எனது அங்கு கலந்த ஆசிரியர்களுக்கிண்ணன.

வோகாஸ் ஸமஸ்தா
ககினோ பவந்து!!
சபம்!

ஆசிரியர் - யாழ். சிவானந்தகுருகுலம்
“கீதாலயம்”

இங்கணம்
கி. சுதாசிவசர்மா

மட்டுவில் வடக்கு, சாவகச்சேரி.

25-08-93

வடமராட்சி இந்துக் குருமார் ஒன்றியத் தலைவரும்,
பருத்தித்துறை சிவன் கோவில் பிரதமகுருவும்,
இந்து சமய குருவுமாகிய

சீரம்மழீ. தா. வாகூதேவக குருக்கள்
வழக்கிய

ஆசியுரை

"ஆசார்யாய பரீயம் தனம் ஆவற்றுத்திய"

என்று கூத்திரியாய் உப தீவிட்ட தறைகின்றது. வித்ததையைத் தருகின்ற குருவிற்கு அவர் இட்டப்படும் தாகைத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் இதன் படி நல்ல ஆசாயிடம் தானமாவும், வீணை தயமாகவும் பெற்ற தம் அறிவை மற்றவர்களிற்குத் தமிழ் சீவழீ. தியாக சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A. அவர்களிற்கு. 10-வது குருப்பட்ட பூர்த்தி வீழாவை நெல்லன்டையான் வெளியிட்டுக் கழுகு ஏற்பாடு செய்து கொண்டாடுகின்றது. சீவழீ. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்கள் வேதங்கள் என்ற நூலை தொகுத்துள்ளதனை யாவரும் அறிவர். அதன் பீன்பு "ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்" என்ற நூலை 04-09-93 அன்று வெளியிடும் இந்த நலமான நந்தாளிலே மேலும் வேத சாஸ்த்திர கிரியா உபதேச மார்க்கத்திலும் அறிவு மேம்பட வேண்டும் என்று நாம் தினமும் பூசிக்கின்ற பார்வதி ஏமேஸ்வரன் அருள் வேண்டி வணங்குகின்றோம். சகல நலன்களும், குறை வர்க்க செய்வங்களும் பெற்று உய்வடைய வேண்டும் என்றும் வடமராட்சி இந்துக் குருமார் ஒன்றியத்தின் சார்தீவு சமன்யார் வாழ் துகின்றேன் இந்தால் சகல சைவ மக்களிற்கும். மாணவர்களிற்கும் தேவையான அருமருந்தன் விடயங்களைச் சமர்த்து வருகின்றது. இதனை யாவர் வேண்டி ஆலய வழிபாட்டின் தத்துவத்தை யுணர்த்து உய்வடையீர்களென் ஆசி கூறுகின்றோம்.

சபமலத்து

சிவன் தேவஸ்தானம்
பருத்தித்துறை.

சீரம்மழீ. தா. வாகூதேவக்குருக்கள்
பருத்தித்துறை.

22-08-93

மாவை கொல்லங்கலட்டி அருள்மிகு ஸ்ரீவீரகத்தி விநாயகர்
 தேவஸ் தானம், ஸ்ரீமத் சிதம்பரேஸ்வர சவாமி திருக்கோவில்,
 அறங்காவலரும், முகாமையாளரும், பிரதமகுருவும்,
 யாழ்ப்பாணம் வண்ணை கிழக்கு ஸ்ரீ வீரமாகாளி அம்பாள் கோவில்
 தர்மகர்த்தா உரித்தாளனும்,
 ஸ்ரீமாவை விநாயகராதீன ஹமத் சிவாகம சிற்பசாஸ்திர சோதிட
 நிறுவனத்தின் அமைப்பாளரும்,
 அகிலஇலங்கை சைவகுருமார் அர்ச்சகர் பேரவையின் உபதலைவருமான

ஸ்ரீஸ்ரீ சு சிவஷணமுகானந்தக் குருக்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

மேன்மை கொள் சைவநிதி உலகெலாட விளங்க
 சிவஸ்ரீ க. தீயாகராஜாக்குருக்கள் அவர்களும், அவர் ஒன்றம் பத்தினீ
 யாரும் செய்து கொண்ட அருந்தவப்பேற்றால் அவதரித்த அருந்தவப்
 புதல்வந் சிவஸ்ரீ. தி. சோமாஸ்கந்தராஜக் குருக்கள் (B. A.) [ரீதமஞ்சு
 காவெட்டி பத்திரகாளி கோவில், நெல்லண்டைபத்திரகாளி கோவில்]
 அவர்கள் 10 வது குருப்பட்டாசிடேக விழாவினான்று “ஆலய வழிபாடு
 தத்துவங்களும்” என்னும் நூல் வெளியிடுவதைச் சிட்டு பெருமையடை
 வதோடு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

குருக்கள் அவர்களின் ஆக்கக்கங்கள்* பிரசங்கங்கள் அவரது
 அறிவுத் தீர்மையைக் காட்டுகின்றன. பட்டதாரி எண்ணோ குருக்கள்
 எண்ணோ கபருமைப்படாது இன்னும் கற்க வேண்டுமென்று கற்றவர்
 கண்டன் கலந்துகொயாடுகில், கருத்துப்பரிமாறுதல் அவரது எதிர்காலப்
 பக்கமைக்கு நிர் பாய்ச்சுவது போல் ஆகிறது.

அவர் இன்னும் பல அரிய நூல்களை இயற்றி சிறந்த குருவாக
 வும், பேராசிரியராகவும் தீகழுவேண்டும்; என எல்லாவ்வெல்ல இறைவனை
 அபரிமிதமாக இறைஞ்சுகிறேன்.

ஸ்ரீநக்தி காலை மகாரிஷி வழி ததோன்றலாகிய சித்தாந்த கசவப் புரவரும்
பண்டிதரும் முடிக்கொற்றாவத்தைச் சித்திவிராயகர் ஆலய குருவும் ஆகிய
சிவங்கி ம. ச. வேதாரணீயக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துப்பாக்கள்

சீராகும் தியாகராசக்குருக்கள் செய்திடு தவத்தால் வந்தோன்
பேராகும் பத்திரகாளி அம்மை பெட்டுறு பூசகராணேஷன்
பாராகும் புகழ் கலைத்துறை கற்றுக் கலைமரணிப்பட்டம் பெற்றோன்
பேராகும் சோமாஸ்கந்த ராசா யெனும் பெயர் கொண்டுற்றோன்

அரியதொரு ஆலயவழிபாடும் தத்துவமு மெனவாக்கி
தெரிய வளித்தான் தெளிந்த அறிவாளன் ஆகுவன்
உரிய ஓதுநக்கள் எனவொரு நூல் உவந்தளித்தோன்
பெரிய புகழ்கொண்டு பெட்டுடன் வாழ்க மன்னே

அருமறைகள் ஆகமங்கள் ஆய்தறியும் செம்மல
திருமுறைகள் இதிகாசங்கள் புராணங்கள். தெரிந்தோன்.
பெருமை கொள் ஆசான் புகழ் ஒங்கு குருவானேன்
பருமையுறு பாருலகில் வாழ்ந் திடுக பல்லாண்டு

எனக்கு மகன்மையெனும் எழிலோன் மேலாம்
மனவிரு ளகற்றி மாணவர்க்கு கலையூட்டும் மாணபோன்
தினமும் பத்திரைத் தேவிபதம் அர்ச்சிப் போன்
தனமுடனே கல்வியெலாம் தழைத்திட வாழ்க! வாழ்க!!

புலோலி யேற்கு,
சாளும்பை,
பருத்தித்துறை

ம. ச. வேதாரணீயக் குருக்கள்

தாயன்மார்கட்டு அரசடிப் பிள்ளையார்தேவஸ்தான அறங்காவருலம்,
பிரதமகுருவுமாகிய

சீவழி, ச மகாலிங்கசிவக் குருக்கள் வழக்கியது

அரசடி விநாயகர் திருவருட்திறனை முன்னிட்டு

சீவழி. தீ சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A. அவர்களின் ஆச்சாரியாலிழேக் குருப்பட்ட பத்தாவது ஆண்டு நிறைவேயும், அவரது நூலான “ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்” என்னும் நூலையும் வெளி யிடுவேதையிட்டு யாம் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆகமங்களிலே, சிறப்பாகக் கூறப்படும் ஆலயவழிபாடுகள் யாவும் கிறந்த தத்துவ அடிப்படைகளை கையமாகக் கொண்டே, நிகழ்த்தப் படுகின்றது. அந்த உண்மைகளையெல்லாம் சமயத்துவ அறிவும், ஆலயக் கிரியா பாகங்களில் அனுபவமும் நிர்ணப் பெற்ற குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய “ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்” என்னும் நூல் பாடசாலை மாணவர்கள், சைவ அடியார்கள் கூவருக்கும் பயனுடையதாக அமைவதுடன் மட்டுமன்றி ஆலயக் கிரிகைகளைச் செய்யும் சிவாச்சாரியச் சகைக்கும் இது ஒரு கைநூலாக விளங்குகிறது.

சிவாச்சாரியர் அவர்களின் சிவாச்சாரியப்பணி பத்து ஆண்டைப் போல் பல்லாண்டு வாழுவேண்டும். அவருக்கு நின்ட ஆயுளையும் நூல்களை எழுதும் நிறைந்த அறிவாற்றலையும் ஆண்டவன் அவருக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதுடன் குருக்கள் அவர்களுக்கு எமது நல்லாசிகளை வழங்குகின்றோம்.

“தெளிவு குருவருள் பெறுவதுதானே”

“லோகாஸ் ஸமஸ்தா:
சுசிலோ பவந்து!“

நாயன்மார்கட்டு,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

26-08-93

நாயன்மார்கட்டு அரசடிப் பிள்ளையார்
தேவஸ்தான அறங்காவலரும்,
பிரதம குருவும்,
சிவழி. ச. மகாலிங்கசிவக் குருக்கள்

அருள்மிகு நீர்வேலி கந்தகவாமித் தேவஸ்தான அறங்காவலரும், சிவானந்த குருகுல சபைத் தலைவரும், சிவாச்சாரிய திலகமும் ஆசிய சவாமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியமூர்

“ உருவாய் அருவாய் உளதாய் இவதாய்
மருவாய் மருவாய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே ”

அருள்மிகு நெல்லண்டை அம்பாள் ஆலயப் பிரதம சிவாச்சாரி யார் சிவசிழுரீ தியாக சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்களின் பத்தாண்டுக் குருத்துவப் பணியின் நிறைவை வாழ்த்தி, மேலும் வளம் பெறச் செய்யும் நோக்குடன் நெல்லண்டையான வெளியீட்டுக் கழகத் தினர் பிரசரிக்க அருள்பாவித்துள்ள பாராட்டு மலருக்கு எமது ஆசியுரை ஒன்றினை வழங்குவத்தில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

இளமை, ஆர்வம், வேகம், விவேகம், உள்ளப்பக்ஞுவம், கல்வி கேள்விஞானம் ஒருங்கே அமைய இறைபணியுடன் தன் ஆசிரிய பொதுப் பணிகளையும், அன்பர் அம்பாள் அடியர் சிந்தை குளிரச் சிறப்புடன் ஆற்றி வளரும் சைவக்குருமார் வரிசைக்கு இலக்கணமாய் இலட்சிய சியமாய் வாழ்ந்து காட்டும் சிவழீ தியாக சோமாஸ்கந்தராஜா குருக்களின் பக்தி கலந்த முப்போதும் திருமேனி திண்டும் பணி புனிதமும் புதுமையும் தோய்ந்து சிறப்புறச் சர்வலோக நாயகியின் கடைக்கண் அருள்பாவிக்க வேண்டும் எனத் திரிகரண சத்தியுடன் பிரார்த்தித்து இவ் ஆசியுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

சிவழீ தியாக சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்களின் பணியும் ஆயிரம் பிறைகாணக் கலியுகவரதன் ஸ்கந்தப்பெருமான் அருள்பொழிய வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்

சுவரமிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள்

பிரதம சிவாச்சாரியார்

அருள்மிகு ழீ கந்தசவாமித்

தேவஸ்தானம்

நீர்வேலி

26-08-93

VIII

நெல்லன்டை சனசமூக நிலையத்தின்

தலைவர் வழக்கிய

வாழ்த்துரை

சிவத் தொண்டு செய்வார்க்குச் சினமில்லை அச்சமில்லை
சிவத் தொண்டு சய்வார்க்குத் தீயவர்கள் சாரமில்லை
சிவத் தொண்டு செய்வார்க் கிரவும் பகலுமில்லை
சிவத் தொண்டு செய்வார்க்குப் பழி யூனுணவு மில்லை

“ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்” என்ற நூலை எழுதியும் குருப் பட்டாபிஷேகம் பெற்று 10-ம் வருடத்தினை பூர்த்தி செய்தும் குருஷத் துடன் விளங்கும் குருக்கள் ஜயா சிவஸீ தி சோமாஸ்தந்தராஜா B A அவர்கள் நீண்டஆயுளையும் நிறைந்த செல்வத்தையும் நல்ல தேக நலத்தையும் பெற்று மேலும் இறைசேவை, சமயவேவு, கல்விச் சேவை செய்து பல்லாண்டு காலம் வாழ நெல்லன்டை அம்மன் திரு வருளை நமது சனசமூக நிலைய சார்பில் வேண்டுகிறேன்.

இறை சேவை வளர்க!

நா. வி.ஐயரத்தினம்

தலைவர்.

28-08-93

துமிப்பனை நெல்லன்னடை அம்மன் கோவிழ்
யரிபாவன வைபத் தலைவர் வழங்கிய

மகிழ்ச்சியுடைய

ஆச்சார்ய பட்டாபிஷேகம் பெற்று பத்தாம் அகவை நிறைவு
விழாக் கொண்டாடும் சிவபூரீ தி சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள்
மேலும் பல அகவைகான வேண்டும் என எமது சபை வாழ்த்துகின்
நது. வளரும் இளம் சமுதாயத்திற்குச் சமயம் மூலம் வாழ்க்கைநெறி
புகட்டிட இச்சிறப்பு மலர் உரிய பங்களிப்பை நல்குவதையிட்டு
மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றோம்.

வளர்க் கமயப்பணி

மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்தும்
பேர் ரவீந்திரன்
சட்டத்தாலே

23-80-93

தும்பளை கிழக்கு சனசமூக நிலையத்தின் தலைவரும்,
நெல்வண்டை அம்மன் கோவில் செயலாளரும் ஆகிய

தீரு. பா. சுப்பிரமணியம் சட்டத்தரணி அவர்கள் வழங்கிய

பாட்டு

சுவாசிக்காமல் உயிர்வாழ முடியாத து போல, உள்ளத்திலே ஒரு உருவத் தோற்றமின்றி நாம் எதனையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. இணைப்பு விதியின் படி வெளி உருவம் உள் உருவத்தை யும், உள் உருவம் வெளி உருவத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றது. அதனால்தான் இந்துக்கள் வழிபடும் பொழுது புறச் சின்னங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இப் புறச்சின்னங்களான விக்கிரகங்கள் ஆலயங்களில் புனிதமான முறையில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை பாயும் எமது மனதை ஒரு முகப்படுத்தும் அற்புத பணியை ஆலயங்களே ஆற்றுகின்றன. இறைவனில் மனதைப் பதித்து ஞானநிலையை அடையும் பொழுதுதான் அவனது நிச்சலமான நிலை நமக்கும்வரும் மனிதனாகப் பிறந்த எல்லோரும் இறைவனை நம்பியாக வேண்டும் இந்த நம்பிக்கை வளரச் சிறந்த இடம் ஆலயமாகும். நாம் நினைக்கின்ற கருமங்களுக்கெல்லாம் உயிர் நாடிபோல் இயங்குவது ஆலய வழிபாடுதான். அந்த வழிபாட்டு நெறியைக் கடைப்பிடிக்க உதவியாக இருக்கின்ற “ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்” என்ற நூல் மக்கள் சமூகங்களுக்குப் பயன்படும் என நினைக்கின்றோம். இந்நூல் சிவபூரீ. தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். அதனால் நெல்வண்டையான் வெளியீட்டுக் கழகம் பெருமையுடன் வெளியிடுகின்ற இச் சபநாளில் ஆசியரின் குருப்பட்ட 10ம் ஆண்டு விழாவையும் இக் கழகம் கொண்டாடுகின்றது.

சிவபூரீ. தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து சமய வாழ்க்கை வாழும் சமூகங்களுக்கு நல்ல குருவாக இருந்து தொடர்ந்தும் சேவை புரிய வேண்டுமென எமது சனசமூக நிலையத்தின் சார்பில் வாழ்த்துகின்றேன்.

தும்பளை கிழக்கு ச. ச. நிலையம்
பருத்தித்துறை.
26-08-93

ஶா. சுப்பிரமணியம்
(சட்டத்தரணி)
தலைவர்

நயினை நாகபூஷண் அம்மன் பிரதம சிவாச்சாரியாரும்.
இந்துக்குருமார் ஒன்றியத் தலைவரும் ஆசிய
ஆகமப்ரீரவீணா

சிவபூரி ஐ. கைலை, வாமதேவக் குருக்களின் ஆசிச்செய்தி

ஆலயமும் அதன் தத்துவமும் ஆன்மாக்களை உய்சிப்பதற்காக இறைவன் இருக்கின்ற திருத்தேற்றம். இந்தத் தத்துவத்தை நாம் அறியக்கூடிய வகையில் நமக்குரிய முறையில் நூலாக வெளிவருகின்ற ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும் என்ற இந்த நூலினால் சைவமும் தமிழும் மேன்மேலும் தழைத்து வளரவேண்டும். இவ் ஆசிரியர் சிவபூரி தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்களின் சேவை வளரவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல கைலாயநாயகியாகிய அன்னை நாகபூஷணியை வணக்கிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பேண்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலகமெலாம்!

முத்தயினாயகர் கோவீல்,
நல்லூர்,
யாற்பெருணம்.

26-08-93

சிவபூரி ஐ கைலை வாமதேவக் குருக்கள்
(இந்துக்குருமார் ஒன்றியத் தலைவர்)
நயினை

நெல்லன்னடையான் வெளியீட்டுக் கழகம்
 தீயாக, சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் குருப்பட்டம் தரித்த
 பத்தாண்டு நிறைவெயாட்டி நூடாத்திய பெரு விழாவில்
 முழுவடிவான சித்தி விநாயகர் தரும பரிபாலன சபையின் கார்பில்

ஆசிரியர் சி. சிவப்பீரகாசம் அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துஞா

நலங்கினரும் நற்சோமாஸ் கந்த ராஜா
 நாடோரும் அறிவளிக்குப் ஆசான் ஆனீர்
 இலங்கு சைவ மரபோங்கி என்றும் வாழி
 ஏற்றமுற குருக்களாய் ஆண்டு பத்தும்
 உளங் கிளரும் பரசங்க மாரி பெய்தும்
 ஊக்கமுடன் பூசையினை ஒழுங்கிற செய்தும்
 பலர் புகழும் சிவாக மோப தேச வாசஸ்
 பதிப் பட்டம் பெற்றுவிட்டர் வாழி வாழி.

கல்வியொடு செல்வமுயர் ஒழுக்கம் நீதி
 கனிந்தமொழி நன்றிமற வாயை ஆய
 பங்குணமும் நிறைந்த சோமாஸ் கந்த ராஜப்
 பண்புடையீர் குருக்களாகிக் திருமணங்கள்
 நல்லபிடே கங்களெல்லாம் ஆற்றலாவே
 நாட்டினிலே உயர்ந்த குருப்பட்டம் தாங்கி
 எல்லவரும், ஏந்திடவே வாழு கின்றீர்
 எத்திக்கும் பரவட்டும் உமது சேவை.

திருமறைகள் புராணங்கள் இதிகா சங்கள்
 தியானத்தில் தினம்நினைந்து அம்மை பாதம்
 தரும் கருட்டே னுண்டு மனம் வாக்குக் காயம்
 தவநெறியின் வழிச் செலுத்தி மாணவர்க்குக்
 குருவாகிக் கலை பயிற்சி அறிஞர் போற்றும்
 குல மணியாய்த் திகழ் சோமாஸ் கந்த ராஜ
 அருள்மணியே நெல்லன்னடை அலயத்தின்
 அர்ச்சகரே நீடுழி வாழி வாழி.

தும்பனளீதி,
 பருத்தித்துறை

சி. சிவப்பீரகாசம்
 28-07-93

இலக்கண வித்தகர் பொறுகிலிக்கொண்டல், தலைமயாசிரியர்
பண்டிதர் வித்துவான்

த. கிணுஷ்ண ரீசன் அவர்கள் வழங்கியது

ஒர் வாழ்ந்துகார

துஞ்சன நெல்லண்டைத் தி ரு ப் ப தி மீ ல் எழுந்தருளியுள்ள
ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாளின் சிவலயத்தில் பல ஆண்டுகளாக அர்ச்சகராய்ப்
ஸ்ரீயாற்றி வரும் ஸ்ரீ. தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்கள்
குருப்பட்டம் பெற்றாருளிய கபழகூர்த்தத்தில் பத்தாவது ஆண்டுப் பூர்த்தி
யான இன்று, அவரது சிறப்பியல்புகளிற் சிவலயற்றையாவது நினைவு
பூர்ந்து அவரை வாழ்ந்துதலும் எமது கடமைகளுட் சிறந்த ஒன்றாகும்.

இக் குருக்கள் தமது உந்தையார் இப்பகுதியில் செய்துவந்த
இந்த அர்ச்சகர்த் தொழிலையே, தாழும் தொடர்ந்து கைவிடாது ஆற்றி
வருகின்றார். இக்குருக்கள் பிற பூசகர்களிலும் பார்க்க இவ்வாயத்தே
சிகுந்த பக்தியுடனும், கடமையுணர்ச்சியுடனும் அன்பர்களும், அடியார்
களும் கண்டு மெச்சிப் போற்றப் பூசையாற்றி வருதல் யாவரும் நன்
கறிந்த ஒன்றேயாம்.

குருக்கள் அவர்கள், புராண படனங்களிலும் அவற்றுள் விசே
ஷாகக் கந்த புராண படனத்தில், பதவுகர். பொறிப்புரை கூறுவதில்
மாத்திரமேயன்றி, விருத்தியுரைகூறி, கேட்போன்ற மகிழ்ச்சிப்பதிலும்
சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவராதலை ஏரி ல் அறிந்தவர்கள் நன்கு அறி
வார்கள். இன்னும் அன்பர்கள் விரும் பீக் கேட்கும்போது தூணம்
வாய்க்கும்போது சிவதலங்களிற் சென்று சைவசமயச் சிறப்பை
செந்தலில் ஆற்றிவரும் தொண்டையும் புரிந்து வருகின்றார்கள்.

இன்னும் இவ்வாயத்தில் மனேச்சக்ருளிட்ட நீர்வாகல்ஸ்தர்
களோடும், அங்கத்துவர்களோடும், ஊரவர்களோடும் மிக்க ஒற்றுமையாய்
அவர்கள் விருப்பிற்கெல்லாம் இனாங்கி மிக்க டணிவோடு கடமை
யாற்றி வருகின்றார்கள். கேதலும் இவர் கல்வியிற் கலைநெறியில்
B. A. பட்டம் பெற்ற ஒரு பட்டதாரியாய் இருந்தும் ஆசிரியத் தொழிலிற்

சென்று அமரத்துக்ப் பல தகைமைகளும், வாய்ப்புக்களும் இருந்தும் அத்தொழிலை நூடாது சிவசக்தியாய் சி வத்துடன் அ துவிதமாய் விளங்கும் அம்மையாராகிய மாணிக்க வல்லியின் அம்சமான ஸ்ரீபத்ர காளி அம்மையின் பகவியையும் திருப்பாதங்களையும் மறவாது கை விடாது அவரடியே சரணமாய் நீலைத்து நீற்றல் அம்மையாரதும் இவ்வாலய பரிபாலத்தாரதும் பெரு விருப்பமே போலும்.

இத்தகைமைகள் எல்லாம் பெற்று விளங்கும் குருக்கள் ஜயா அவர்கள் இன்னும் மேலதிகமாக இவ்வாலயத்தே நீலைத்து நீண்று சிறந்த தொண்டுகளை ஆற்றி அரோக தடகாந்திராய் சகல செவ்வங்களாலும் பொலிந்து பல்லாண்டுகள் வாழ மன்ற கொள்ளும் பெரியோர்களுடன் சிறியேனும் ஒன்றி நீண்று எல்லாம் வல்ல இறையஞ்சக்தியால் வேண்டி அவர்களை வாழ்த்துதல் புரிகின்றேன்,

தும்பளை,
பருத்தித்துறை.

த சிறுவனை சீஸ் னை
பண்டிதர் வித்துவான்

அருட்டெணி தேவஸ்தான பரிபாலன சபையின் போன்றூம்,
இளைப்பாறிய அதிபரும், பண்டிதருமாகிய

அத்தீதம்லி பொன்னன்யா அவர்கள சொல்லியது

மகிழ்வுக்கார

“இந்தச்சர்வம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம்கடவுளை வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்பது நாவலர் பெருமானின் திருவாக்கு. மன்னா உலகத்து மன்னுகல் குறித்து புகழ்நிறுவி வாழ்ந்து வருபவர் ஒருசிலர் அத்தகைய ஒரு சிலருள் ஒருவர்தான் பாராட்டுக்குரிய சிவழீ சேமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A. நெல் வண்டைப் பத். அம். கோவில் பிரதமகரு அவர்கள். தோன்றிற் புகழீடு தோன்றுக என்னும் வண்ணவர் வாய்மொழிக்கு இலக்கிய மாக வாழும் அவர்களின் பணிகள் பராட்டுக்குரியன.

இறைவன் நமக்குத் திருவருள் பாவிக்கத் திருவுளங் கொள்ளும் போதெல்லாம் “ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாழ்வாழ்க்” என்கிறது திருவாக்கம் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் நிற்கும் பரம்பொருளை அருவம் உருவும் அருஉருவம் ஆகிய திருமேனி கள் மூலம் நம்மை வந்து நெருங்கவைத்தலை ஆகமங்கள்.

பசுவினுடைய உடம்பு முழுவதும் பாவின்தன்மை இருப்பினும் கொம்பு, வால் போன்ற ஏனைய உறுப்புகளிலிருந்து பாலைப் பெற முடியாது. முலையிலிருந்தே பாலைப்பெறமுடியும். அதுபோல எங்கும் நீக்கமற நிற்கும் பரம்பொருள் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்க உருவந்தாங்கி எழுந்தருளியிருக்கம் இடமே ஆலயம். ஆலயம் ஆன்மா சிவத் துடன் ஓன்றுபடும் இடம். ஆகம மூறைப்படி அமைந்த ஆலயங்களின் மகிழ்வை அளவிடற்கரியது.

“ஆலயந்தானும் அரவென்னத் தொழுமே” சிவானபோதம்

ஆகமங்களிற் கூறப்படும் பிரதிட்டை, குடமுழுக்கு முதலிய நெமித்திய கிரியைகளையும், அப்டேக, அலங்கார, ஆராதனை ஆகிய நித்திய கிரியைகளையும் கற்றுணர்ந்த அறிவு ஒழுக்கக்கங்களில் சிறந்த சிவாச்சரியர்களால் செய்யப்படும்,

ஆலயங்களிலுள்ள விக்கிரகங்களில் இருந்து இறைவன் கண மேனும் விட்டதலாது சாந்தித்தியமாயிருப்பான் முற்கூறியவாறு அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த வர். சிவாழ்வுகளில் சிவபூரீ தியாகராஜாக் குருக்கள் எனது மாணவன். அவருக்கு வித்தியாரம்பம் செய்தது நான் என்பதை எண்ணிப் பெருமைப்படுத்திறேன். அப்படியானவரின் புத்தி ரண் வாழையடி வாழையாக நீண்ட பரம்பரையமுடைய சிவாச்சரியார் மரபில் உதித்தவர் பூசைசெய்யும் ஆலயத்தில் அன்னையின் அருள் ஆட்சி நிலவும் என்பதற்கு ஐயமில்லை அவர் ஆலய வழிபாடு பற்றி எழுதுவது மிகவும் பொருத்தமானதே எனது மாணவனின் மகன் எழுதும் நாலுக்கு பாராட்டு வழங்குவதில் மட்டத்திற் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இவைகளை எல்லாம் கற்றுணர்ந்து B. A பட்டதாரி ஆசிரியராகவும் சிவாச்சாரியராய் இருந்து கிரியைகள் செய்பவராகவும், வேதங்கள், ஆலயவழிபாடும் தத்துவமுமெனும் நூல்களை வெளியிட்டும், சமயப்பணியும், சமூகப்பணியும் தெய்பவராகவும் இருக்கக்கூடிய சூரு வைப்பெற்ற இப்பதியின் பெருமைதான் என்னே

இவர் இதுபோன்று இன்னும் பல நூல்கள் எழுத அருள்பாலிக்க வேண்டும் என அன்னையை வேண்டி என்னுள்ளம் நிறைந்த பாராட்டு களைத் தொவிக்கிறேன்.

28-08-93

(மு. பொன்னையா)

யாத். பஞ்சகூசக்கழக முகவரைத்துவ ஸனவனும்,

கும்பன் கழக இளம் பேச்சாளனுமாகிய

செல்வன் க. யோகநாதன் வழங்கியது

நெல்லன்டைப் பத்திரகாளியம்பாள் பிரதம குருவும், நெல்லன்டையான் வெளியீட்டுக்கழக அமைப்பாளர்களில் ஒருவருமான சிவஸீ சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் ஜீயர் அவர்களிற்கு நெல்லன்டையான் வெளியீட்டுக்கழகம் நடாத்தும், பட்டாபிஷேக 10-ம் ஆண்டு பூர்த்தி விழுவையிட்டு, பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வானுறையும் தெய் வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கு ஏற்ப, ஒருமணி தன் சமுதாயத்தில் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டான் ஜீயர் அவர்கள், மற்றவர்களால் போற்றப்படுகின்றார். இவர் சமூகத்திற்கு ஆற்றிய அரிய பல சேவைகள் எண்ணில் அடங்கா இவர் எனக்கு நல்ல குருவாக, கண்டிப்பான நந்தையாக, பாசமுள்ள நல் நண்பனாக, அங்கு அண்ணாவாக என்னை வழிநடாத்தி எனது பல்க வைக்கழக புகுமுகத்திற்கு பல உதவிகளைச் செய்துள்ளார்.

இதே போன்று இன்னும் எத்தனையோ பல இளைஞர்களும் யுவதிகளும், மாணவர்களும், பெரியோர்களும் ஜீயாவின் அறிவு, உதவி பெற்று உயர்நிலை கண்டுள்ளதை, இந்த சமூகம் அறியும்.

“மக்கள் தொண்டே மகேசுரன் தொண்டு” என்பதற்கமைய மக்களிற்கு தொண்டுசெய்து இறையருள் பெற்றவர். யாவரும் இன் புற்றிருக்க வேண்டும் என்பது தவிர வேறொன்றும் காணாத உள்ளும் கொண்டவர், எண்ணியதை எண்ணியவாறே தனது இடைவிடா முயற்சியாலும், கடின உழைப்பாலும், நம்பிக்கையாலும் எய்தி வாழ் வில் வெற்றிகண்டு, தனது அனுபவத்தை எமக்குப் பாடமாக்கி எமக்கு நல்வழி காட்டுபவர்.

“உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்பதற்கமைய களனாமிலா நெஞ்சுகொண்ட அறிவுச்சுடர் திக்கெலாம் ஒளிபரப்பி யுள்ளது. இவரின் ஆசிரிய சேவை வடமராட்சி மட்டுமென்றி யாழ் ப் பாணம், கிளிநொச்சி, மூல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில்லாம் பரவியுள்ளது.

தனது பணம் சொத்துகள் அறிவை உவந்தளித்தல் மட்டுமன்றி தனது ஒய்வு நேரங்களில் எல்லாம் மாணவருக்கு அறிவைப் புகட்டு வதிலேயே செலவிடுபவர். அவர் எம்முடன் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஏதோ ஒவ்வொரு விதத்தில் எமக்கு அறிவைத்தரும் என்பது மெய்ப்பொருள் காணும் பல மாணவர்களது கருத்தாகும்.

இப் பெருமகன் இந்தியாவின் அறிஞர்களாகிய திருநாவுக்கரசர் திரு. வி. க. விவேகானந்தர், டாக்டர் மு. வரதராஜன் ஆகியோரது நெறியிலே நின்று வாழ்பவர்.

எமது ஆசிரியராகிய குருக்கள் ஜயா அவர்கள் மேலும் மேலும் மாணவர்கட்டு அறிவிழுட்டி நல்லதோர், இளைய மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்க, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்,

“ ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கவனி ஒருவற்று எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து ”

25-08-93

4. யோகங்கள்

மு. வேலாயுதபிள்ளை

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்
ராஸபண்ணகர் வழங்கிய

பாட்டுக்கூடு

நமது ஈழத்திருநாட்டிலே பிறநாட்டவரது ஆட்சியால் சைவத் துறை சீர்குன்றியிருந்த காலத்திலே ஏற்போலத் தோன்றி வீறுநடை நடந்து அத்துறைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டினார் நாவலர் பெருமான். அவருடைய வழியிலே அவருடைய மாணவரும் வேறுபலரும் தோன்று “ மேன்மைகொள்சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் ” என்ற கோட்டுப்பாட்டுறுதியுடையவராய்ப் பலவேறு வழிகளிலும் தொண்டாற் றினார்கள் இப்பொழுதும் ஆற்றிய வண்ணமே உள்ளனர்.

நமது மதிப்பிற்குரிய பிரம்ம மழீ . தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B, A. ஆலயழூசை, சமயப் பிரசங்கம் நூல்வெளியிடு என்று இன்னோரன்ன பல வழிகளிலும் சைவத்திற்குத் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள் அவருடைய வெளியீடாகிய “ ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும் ” என்னும் நால் வெளியீட்டுப் பத்திரம் ஆண்டுநிறைவை ஒட்டி வெளி வருவதைக்கண்டு சைவங்களுக்கு உவகையும் பெருமிதமும் கொள்ளும் என்பதற்கு யாதொரு ஜயமுயில்லை.

அவர் பணியு, கடமை என்னும் பண்புக்கு இலக்கணமாகவும் ஊக்கமுடிமைக்கு உதாரணமாகவும் விளங்குவர்.

“ தாமின்புறு வதுலகின் புறக்கண்டு
காழுமுவர் கற்றறிந்தோர் ” என்னும் குறளை வாழ்க்கையின் இலட்சியமாக உடையவர் அவர் பாடசாலை வாழ்விலே எமது மாணவராய் இருந்தார். என்பதில் நாமெல்லாம் பெருமை அடைகிறோம்.

இந்தாலுக்கு நல்ல வரவேற்பினைக் கொடுத்துச் சைவ உலகு பயனடையும் என்பதற்கு யாதொரு ஜயமுயில்லை. குருக்கள் அவர் கருக்கு எல்லாம் வகுல பரம்பொருள் கேட்கசுக்ததையும் நின்ட ஆயுளையும், செல்வத்தையும் கொடுத்து நன்னிலையில் நிறுத்தும் வண்ணம் இறைஞ்சுவோமாக.

“ ஊருணை நீர்த்திறைக் தற்றே உலகவாற்
பேரறிவாளன் திரு ”

ஆம்பளைவிதி,

பகுத்தித்துறை.

22-08-93

மு. வேலாயுதபிள்ளை

கலாநிதி கு. சுணாராசா (செங்கை ஆழியன்)

அவர்கள் வழங்கிய

புத்துரை வாழ்த்து

சிவபூரி சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் அவர்களின் 10-வது ஆண்டு ஆச்சார்யப்பட்டாசீடேக் நிறைவெயொட்டி மலர் ஒன்றை வெளியிடும் நெல்லன்றையான் வெளியீட்டுக் கழகத்தினரைப் பாராட்டுகின்றேன். இளம்வயதில் ஆச்சார்யப் பட்டம் பெற்றவர். இளம் கருக்களுக்குப் பத்தாண்டுகளின் ரீண்பு நிறைவுமல்ல ஒன்று வெளிவருகின்ற தெளில். அதற்குரியவரின் பக்குவத்தையும், அவர் தீது அவர் வாழும் சமூகம் வைத்திருக்கும் மதிப்பையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. உண்மையில் இத்தகுதிக்கு சிவபூரி சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் மிகவும் ஏற்றவரே. எனக்கு அவரை நன்கு தெரியும் எவ்வாறுக்கும் நெல்லராகவும், இனியஸராகவும் ஒருவர் இருக்க முடியுமெனில் அவர் சிவபூரி சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் என்பது என்முடிவு. புகுஷ்வதற்காகக் கூறுங் வார்த்தைகள் அல்ல புரிந்ததினால் கூறும் வார்த்தைகள் பணியு, பக்தி, கல்வியறியு, நுவ்வொழுக்கம் முதலான உயர் குணங்களும் தகுதியும் அன்னாஸ்திமுள்ளன. அவை அவருக்கு மிகுந்த அடக்கத்தைத் தந்துள்ளன எனக் கருதுகின்றேன் சைவ உலகு அவரது திறனை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென வாழ்த்துதுகின்றேன்.

ரெதேச செயலகம்.

யாழ்ப்பாணம்.

25-05-93

கலாநிதி சுணாராசா

(செங்கை ஆழியன்)

புதிய உயர்கள்வூரி தமிழ்த்துறை விஸ்வரையாளரும்,
கழுலச்சேவைத் தினைக்கள் தலையம்பீடு பெரும் பகுதி
அலுவலரும் ஆகிய

நா. குழந்தைவேலூ B. A. (Hons) அவர்கள் வழங்கிய

யாராட்டுக்கா

சிவபூரி தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A அவர்களின் ஆச்சாரியாபிழேக குருப்பட்ட பத்தாவது ஆண்டு நினைவையும் அவரது நூலான “ஆலயவழிபாடும் தத்துவமும்” என்னும் நாலையும் வெளியீடு செய்யும் நெல்லன்னடையான் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் சேவையைப் பராட்டுகின்றேன்.

“என்னைய பிறவிகளில் மாணிடப் பிறவிதான் யாழ் னும் அரிது அரிது காணே

இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ

யாது வருமோ அறிகிலேன்” என்ற நூல் வாக்கில் தாயு மானவர் மாணிடப் பிறவியின் மாண்பினைப் போற்றுகின்றார். இவ்வுலக வாழ்க்கையில் பிறதொன்றினையும் நாடாது இறை தொண்டினையே இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழப்பழகிக் கொண்ட என் ஆயிரக்கணக்கான மாலைவச் செலவங்களுக்குள் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த ஓர் மாணவனாக என்னிடம் படித்த காலத்திலும் பட்டதாரி யாகி என்னுடன் ஆசிரியராகப் படிப்பிச்த காலத்திலும் சிறந்து விளங்கி யவர் சிவபூரி. தி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A. (இலங்கை) அவர்கள்.

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட்டநெஞ்சம்

தாழ்த் த சென்னியும்” தந்த அப் பரம கருணாநிதிக்கு நன்றி செலுத்தி, உய்வுபெறுவதே இம்மாணிடப் பிறவியின் உண்ணத் தோக்கமாகும். எனினும் இந்நூலாசிரியர் குருவழிபாட்டினாடாக அவ்விலட்சியத்தை அடையும் அற்புதமான வாழ்வு நெறிபெற்றமை நயக்கத்தக்கதுமன்றி வியக்கத்தக்கதுமாகும்.

தன்னையும் அறிந்து தான் எடுத்த பிறவியின் நோக்கத்தையும் அறிந்து, உன்னைப்படிடத்த தலைவன் தாளினைப் பற்றும் வழிவகை களும் அறிந்து வாழ்வதோடு பிறரும் அளிந்து வாழ வழிகாட்டும் சொற்றிப்பன்றாக விளங்குவது மகிழ்ச்சிக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகும்.

“இந்த சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுவதற்கே ஆகும்” என்ற நாவலர் பெருஷானின் அருள்வாக்கிற்கு அமைவாக வாழும் ஓர் இலட்சிய புருஷன்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான் தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலசின் திருவாக்கிற்கமையவே ஆலயக் கிரியை நெறியை யட்சரம் தவறாதாற்றும் அர்ச்சகர் தமது சமூக நிலையாலும், பிறந்த இடத்திற்கேயுரிய மாண்புமிகு சிறப்பாலும், பெற்ற கங்கித் தரத்தாலும், பெரியோர் துணையாலும் பெறும் பதவிகளைப் பெறும் வாய்ப்பினை இந்நாலாசிரியர் பெற்றிருந்தும் ஆலய அர்ச்சகராகப் பணியாற்றி ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்கு வழிகாட்டும் பணியை நினைக்கும் தோறும் நாவலர் பெருஷானின் வாழ்க்கை ஞாபகத்திற்கு வராதுவிடாது.

இந்நாலாசிரியர் சைவத்தமிழ் உலகிற்கு குறிப்பாக உயர்கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஆக்கி அளித்த வேதங்கள் அறுவகை சமயநெறி, அறநெறி, நல்லறம், கிரியைகள் ஆகிய நூல்கள் வரிசையோடு இப்பொழுது வெளி வரும் ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும் என்னும் நூல் மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர் களுக்கும், சைவசமய ஆர்வலர்க்கும் பெரும்பயன் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நாலாசிரியருக்குப் பருத்தித்துறை நெல்லண்டை அருள்மிகு பத்திரகாளி அபமன் அருளால் மேலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு மாணவ உலகிற்க அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். ஆசிரியரை நாகர்கோயில் மனற்றும்பியில் ‘‘மணவிலும் பலவே’’ காலம் வாழ வேண்டும். என்று வாழ்த்தி, அவர் பணிசெய்து சிறக்க வாழ்த்துக்கூறிப் பாரட்டுவதில் ‘‘என்ற பெரழுதிலும் பெறிது வக்கும் தாய்போல் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நெல்லண்டையான் வெளியீட்டுக் கழக வித்துவாலோசகர்களும் போசகர்களும் கௌரவ உறுப்பினர்களும் நிறைந்த ஆளுமையையும் நல்லொழுக்கத்தையும் நயம்பட நல்கி இவ்வாசிரியரை ஊக்கி ஆதரித்து வருகின்றமையைப் பாத்துப் பராட்டுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கமநல்கேவத் தினைக்களம்.

26-08-93

த. குழந்தைவேலூ B. A. (Hons)

யாழ் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை போதிரியர்
கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் (M.A PhD)
அவர்கள் வழங்கிய
அணிந்துரை

சிவபூரி சோமாஸ்கந்தராஜாக்குருக்கள் B.A எழுதியுள்ள ஆயை
'வழிபாடும் தத்துவமும்' என்னும் இந்துஸ் அளவிலே சிறியதாயினும்
நல்ல பொருளை எடுத்துக் கூறுகின்றது நூலினுடைய தொடக்கமாக
மனிதன் என்றால் நினைப்பவன் என்று பொருள்
நல்ல நினைப்புடைய மனிதன் இனிமையாக வாழ்க்கையைச்
செலுத்த சிவ வழிபாடு செய்தல் வேண்டும் சிவம் என்பது
மங்களமுடையது மங்களமுடைய பொருள்களைப் பெற
வழிபாடு சிறந்து'

என்று அமைவது வழிபாட்டினுடைய பொருளை எனிமையாகப்
புலப்படுத்துகின்றது. சிறிய வாக்கியங்களாக, தர்க்க நடையிலே
அவை அமைந்திருக்கின்றன. வழிபாட்டினுடைய தேவை என்ன என்பதை
விளக்கும் முதலாவது பகுதிக்கு நல்ல தொடக்கத் தொடர்களாக அமை
கின்றன

'கோயில்' 'கடவுள்' என்னும் தீருப்பெயர்களின் பொருளை
இரண்டாவது பகுதி கூறுகின்றது. எங்குஞ்சையை கோயிற் பண்பாடு
முன்றாவது பகுதியிலே விளக்கங் பெறுகின்றது. ஆயைத்தினுடைய
காட்சி வடிவம், கருத்து வடிவம் பற்றியும் வழிபாடும் முறைகள் பற்றியும்
கோபாங், இராஜகோபா - தத்துவமும் பற்றியும், பலிசீடு, மூர்த்தி,
கோயில், மரம் வணக்கும் முறை என்பன பற்றியெல்லாம் அடுத்தடுத்து
வரும் பகுதிகளெல்லாம் விளக்குகின்றன

இறைவழிபாடு செய்யும் பொதுமக்கள் பலரும் படித்து விளங்க
வேண்டிய பல நல்ல தகுத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. எனிமையான
தமிழ் நடையிலே ஏழுதப்பட்டிருப்பதால், அவற்றைப் பொதுமக்கள் சிக்
கலின்றி விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

இந்துஸ் மாணவர்களுக்கும் பயண்தரக்கூ யடி மன்றாக அமைந்துள்ளது. இதுபோன்ற சிறிய சிறிய நூல் கள் மாணவர்களுக்குத்
தெளிவான விளக்கத்தைத் தரத்தக்கனவாக வெளிவருால் இக்கால
நிலைமைக்கு ஏற்றதொன்றே. சிவபூரி சோமாஸ்கந்தராஜாக்குருக்கள்
மேலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட நெல்லன்டை அருள்ளீர் அ
பத்திரகாளியின் அருள்வேண்டி. ஆசிரியருக்கு என்வாழ்த்துக்களை
கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்

தமிழ்த்துறை.
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
26-08-93

பேராசிரியர் கலாநிதி
அ. சண்முகதாஸ்

புதிய உயர்கல்லூரி அதிபரும், இந்து நாகரீக விரிவு வரயாளருமான திருமதி அருளநங்கை சண்முகநாதன் அவர்கள் வழங்கிய

இண்மையடிக்கை

“ஆலயம் தாழும் அரண்ணத் தொழுமே” என்கின்றது திவகுரன் போதும் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றார் ஒளவெய்யார். கோலில் விளங்க அடி வீளங்கும் என்பது நம் முன்னோரின் அனுபவமொழி காலையும், மாலையும் கைதொழு வார் மனம் ஆலயமாகும். இவற்றையுணர்ந்து ‘ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும்’ என்ற நூல் ஆசி ரீயா வால் எழுதப்பட்டது என்பது உண்ணல். மக்கள் பண்பாடே கோயிற் பண்பாடு என்னார். இந்மக்கள் உயிவடையும் வண்ணம் ஆலய வழி பாட்டுன் தத்துவம் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இக்கால கட்டத்தில் இந்துால் வெளியிழுவது மிகவும் வரவேற்கக் கூடக்கே. இந்து வை முழுமையாகப் பார்வையிட்டேன். திருவருட தோற்றும், திருப்பெயர்த் தத்துவம், ஆன்மாவும் ஆலயமும், ஆலயத்தின் உயர்நிலை, ராஜகோபுர தத்துவம், கொடிமரத் தத்துவம், பிரகார தத்துவம், கருவறைத் தத்துவம், இயந்தீர தத்துவம் ஆகிய உண்மையில் உணர்ந்தே மிகவும் எளியமயாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்துால் ஆசிரியர் அண்பும், உணைவும் மிகவர் மென்மேலேயும் நல்ல அருவருள் பெற்று சிறந்த திருவருடோடு. சமயத்திற்கும், தமிழ்நிலும் அன்புபெறும் சேவையாற்ற வேவண்டும் என அன்றாடம் இறைவனைப் பிரார்த்தித்து உண்மையுரை வழங்குகின்றேன்.

புதிய உயர்கல்லூரி
ஆரியதுளம் சந்தி,
யாழிப்பாணம்.

28-08-93

திருமதி S. அருளநங்கை

யாழ்ப்பான் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை
அதுநிலை வீரிவரையாளர்
எஸ். சிவசிங்கராஜா M. A. அவர்கள் வழங்கிய

மதிப்புரை

“கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஆன்றோர் கட்டனை. சைவர்களாகிய நாம் எமது நாளாந்த கடமை கணாக் கோயில்களோடு சேர்த்தே செய்து வருகிறோம். சைவப் பண்பட்டினை “கோயிற் பண்பாடு” என்று கூடச் சொல்லலாம். ஈழத் துப் பண்பாட்டு பாரம்பரிய அம்சங்களிலே கோயில் சிறப்பான இடத்தை வகித்து வந்துள்ளது. கோயிற் பூசகர்கள், குருக்கள்மார் வழிபடு வோராவல்நன்குமதிக்கப்படும் வழக்கம் பண்டைக்காலம் தொட்டே நிலவி வந்துள்ளது இடைக்காலத்திலே சில தடங்கல்கள் அவ்வப்போது தலை காட்டினாலும் எமக்கு கோயிற்குரு “குருக்கள் ஜயா” ஆகவே இருந்து வந்துள்ளார்.

கோயிற்பண்பாட்டு கலாச்சார அம்சங்களின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தது: அதற்குப்பல காரணங்கள் உள்ளன எனும் முனைப்பான காரணிகளாக இரண்டினைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று ஆலயம் குழுவில் உள்ளவர்கள் வந்து ஒன்றாகக் கூடியிருக்கம் ஒருதளமாக ஆலயம் மைந்தமை இரண்டாவது ஆலயப் பிரதமகுரு கல்வியாளராகவும் வணக்கத்திற்குரிய பண்புகள் கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தமை.

எமது கோயிற் பண்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் சென்ற மிக முக்கியமான காரணம். முந்குறிப்பிட்ட இரண்டாவது அம்சமே என்னவாம். ஆலயக் குருவிடம் கல்வி, ஒழுக்கம், அனுபுதி, அறிவு, இரக்கம், தெய்வீக அருள் என்பன இருக்கவேண்டுமென சைவச்சமூகம் எதிர்பார்த்தது. இவை நிரம்பப்பெற்ற குருக்கள்மாரை மக்கள் போற்றி மதித்து துதித்தே வந்துள்ளனர்.

இத்தகையதோரு பண்பாட்டு அருத்தொடர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பண்புடையோராகச் சிவபூர்ணி, தியாக, சோமாஸ்கந்தராஜரக் குருக்கள் காணப்படுகின்றார். நெல்லன்டைப் பத்திரகாளி அம்மளின் திருமேனி தீண்டும் பாக்கியம் பெற்றவர். அப்பதியிலுள்ள ஓரால் நன்கு மதிக்கப்படுவர். அனுபவ அறிவும், கல்வி அறிவும் நன்கு வாய்க்கப் பெற்றவர். நல்லாசிரியர்களைத் தமது குருவாகப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றவர்.

“ஆலய வழிபாடும் தத்தவழும்” என்னும் இச்சிறநூலை அவர் ஆக்கி தத்துவுள்ளார். இன்றைய காலகட்டத்திலே இப்படியொரு நூல் வருவது வரவேற்கத்தக்கது. ஆலய வழிபாட்டின் தத்துவத்தினை இளைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ள ஒரு வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமைகின்றது. அத்துடன் மாணவர்களின் பரீட்சைத் தேவைகளையும் ஒரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியது.

இலகுவான நடைமுறையில் ஆலயவழிபாட்டுத் தத்துவத்தை விளக்கியிருக்கிறார். ஈழத்திலே ஆலயவழிபாட்டு மரபுகளை தத்துவங்களை விளக்கிய பலநூல்கள் எழுந்தன. குறிப்பாகப் 19-ம் நூற்றாண்டிலே இத்தகைய நூல்கள் பெருமளவுக்குத் தோற்றப் பெற்றன. அன்றைய சமூகத்தை நன்னெறிப்பதுத்து இவை உதவியுள்ளன.

இந்நூலின் ஆரம்பத்தில் அமைந்துள்ள பத்திரகாளி அம்மாள் திருவடிப் பதிகம் பக்திச்சனவ நிரம்பியதாக அமைந்துள்ளது. அவிரா மிப் பதிகத்தின் சாயல் கொண்டதாக இது கமைகின்றது. ஆசிரிய பத்திரகாளியோடு ஊடாடிப் பழகுபவர் என்ற உண்மை இப்பதிகத்தி அாடு புலபடுகின்றது.

“வாழ்க்கைக் கடவிற் சிக்கித் துன்புறும் மக்களுக்குத் திருக் கோவில்கள் மன அமை யையும் இன்பத்தையும் அளிக்கும் கலங்கரை விளக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன” என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கது.

சிறிய சிறிய தலைப்புக்களாகப் பகுத்துப் பாரிய உண்மைகளை விளக்கியிருக்கும் பாங்கு பாராட்டுதற்கியது. “எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த அலனவருக்கும்” விளங்கக் கூடியவகையிலே இந்நூலாசிரியர் உயர்ந்த தத்துவங்களை விளக்கியுள்ளார். விரிவான உதாரணங்களுடன் விளக்கவேண்டிய பல விடயங்களை ஆசிரியர் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது விதந்து பாராட்டத்தக்கது.

நல்லாசிரியர்களைப் பெற்ற இந்நூலாசிரியர் எமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரித்தானவர். அவரதுபணி என்றும் தொடரவேண்டும் என வாழ்த்துவோம்.

விரிவான முறையில் ஆலய வழிபாடு பற்றிய நூலைன்றை ஆசிரியரிடமிருந்து சைவ உலகம் எதிர்பார்க்கின்றது.

தமிழ்த்துறை,
யாழ். பஸ்கலைக் கழகம்.
27-08-93

அதுத்திலை விரிவுரையாளர்
எஸ். சிவலிங்கராஜா M.A.

புன்றுரை

திருக்கோவில்கள் கலைகளில் தாயகமாக விளங்கும் சம்பந்தமாக அமையாத அமைப்பை சான்றுகள் மூலம் அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளார்கள். ஒவ்வொர் திருக்கோவில்களும் ஒவ்வொர் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைக் கலைப் பொக்கிச்சுப்புகள் ஆகும். இக்கோவில்கள் கலைக் கருவுலங்களான இசை, நாட்டியம், நடனம் கட்டிடம், தீர்பும் போன்ற பலதுறை வளர்ச்சியின் நிலைக்களாக உள்ளன. ஊர்கள் தோறும் கோவில்கள். நாள்கள் தோறும் நல்ல பூசை வழிபாடுகள். தீங்கள் கோறும் திருவிழாக்கள், பெருவிழாக்கள் பேரேப்பட்டங்கள் தெப்பு உலாக்கள். இசை மறைகள், கண் காதிற்கினிய தீகழுக்கிள் யாவும் வளர்ந்து சமுதாயத்தின் வாழ்வு ஏதுறி களாக இற்றைவரை நடைபெறுகின்றன.

இவற்றிற்கு அடிப்படை வழிபாட்டு முறைகள் ஆகும் இவ் வழிபாட்டு முறையைகள் நெறியான முறையில் சரியாகக் கடைக்கொள்ளலீடின் மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் ஒருவித பயனும் இல்லாமல் போய்விடும் இதனைக் கருத்துறன்றிச் சிந்தித்தே “ஆலைவழிபாடும் தத்துவமும்” என்ற சிறுநாலை கலைரும் லிக் எளிமையாக விளங்கிக் கொள்ள உருவாக்கினோம் இந்நால் ஆச்சார்யாலீஷேக குருப்பட்ட பத்தாம் ஆண்டின் நிறைவேல் நிலைப்படுத்திய எண்ணாம். இந் நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் இந்நால் மலர்வது இந்துசமயம், இந்துநாகரிகம், முற்கலைத் தேர்வு, இறுதிக்கலைத்தேர்வு ஆசியவற்றை சிறப்புப் பாட நெறியாகப் பயிலும் மாணவர்க்கு உதவுவேண்டும் என்றும். ஆஸயத் தின் அருமையையும், வழிபாட்டின் தத்துவ கையும், கலைரும் ஓரளவிற்கொன்றும், அறிந்து கொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்கோடாகும். சைவசித்தாந்தம் இந்துக்களின் முடிக்க தெளிந்த முடிவான தத்துவங்களை விளக்குகின்றது. சிவஞ்ஞான போதத்தில் “மாலற நேயம் மலிந் தவர் வேடமும் ஆஸயத்தானும் அருளைத் தொழுமே” என்பதற்கிணங்க ஆஸயங்கள் சிறந்த மூலாதாரமாக விளங்குகின்றன.

வருடாவருடத்தியாவது மக்களுக்கு சீந்த நூல்களை உருவாக்கிச் சேலவு செய்ய வேண்டுமென்று பணித்த சீரிய தந்தையார் க. சோமசுந்தரம் அதிபர் அவர்கள்தும் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நூல் ஒழுமையும் பரிசோதித்து பற்பல திருத்தங்கள் செய்தும் சிந்தனையைத் தொண்டு, வேண்டுவன கூட்டியும், துணை புரிந்த எனதன்பிர்திய ஆசிரியரும், பாலபண்டிதருமான மான மு. வேலாயுதனின்ன டப்ளோமா (Dip-in-Tamil) அவர்களின் இப்பரோபகாரமாகிய பெரு நஞ்சியையான மறவாயற் பாராட்டும் துணையேயன்றி சிரதியுபகாரம் கண்டிலங்.

எனது ஆத்மா நலமாகும் நல்ல குருநாதர்களான சமஸ்கிருத பண்டிதர் பீரவையூரீ கீ. சதாசிவசர்மா அவர்களுக்கு சிவபூரீ கந்த சிவபாதசுந்தரக் குருக்கள் ஜெயர் அவர்களும், மாணசீக குருவராக விளங்கும் நீர் வேலி கந்தசவாறி கோவில் பீரதம் சிவாக்சாரியார் பீரம்மூரீ கவாழிநாத இராஜேந்திரக் குருக்கள் அவர்களும் எமக்கு நன்னென்றியுத்தவர்கள், மேலும் புருத்தீத்துறை சிவன் தேவஸ்தான பீரதமகுரு தா. வாக்தேவக்குருக்கள் அவர்கட்டும், நாயன்மார்க்கட்டு முதிர் அரசாந்பிள்ளையார் தேவஸ்கான பீரதமகுரு ச. மகாலிங்க சிவக் குருக்கள் அவர்கட்டும், வல்லவட்டித்துறை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான பீரதமகுரு சமாதான நீதவரான் சோ தண்டாணிக தேதி கர் அவர்கட்டும், மாவை கொல்லங்கலட்டு அருள்மீது ஸ்ரீ வீரகாந்தி வீநாயக தேவஸ்தான அறங்காவலரும், குருவுமான் ச. சிவசன்முகானந்தக் குருக்கள் அவர்கட்டும், இந்துமத குருமார் ஒன்றியத் தலைவருமாகிய பீரம்ம ஸ்ரீ ஐ. கை வாமதேவக் குருக்கள் அவர்கட்டும், எனது தந்தைக் கும் மிகக் அறிவு தருபவரான முடிக்கொற்றாவத்தை சீத்திலீநாயகர் ஆலய பீரதம் குருவுமாகிய ம. ச வேதாரண்யக் குருக்கள் அவர்கட்டும், எனது நன்றியுரிமையைச் செலுத்துவது எமக்கு நாமே சொல்வது போன்றதே.

ஆழ்ந்த நுண்மாண் அறிவு நலமாக்கும் நல்ல குணவாசான்களான யாழ். பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும், சிரேஷ்ட முதுநிலை வீரிவுரையாளர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்களுக்கும், புதிய உயர் கல்லூரி தமிழ் வீரிவுரையாளர் நா. குழந்தைவேலு B. A. (Hons) அவர்களுக்கும், புதிய உயர்கல்லூரி அதிபரும், இந்து நாகரிக வீரிவுரையாளர் ஸ்ரீமதி. அருள்நங்கை சண்முகநாதன் அவர்களுக்கும், உதிய உயர்கல்லூரி புவியியல் வீரிவுரையாளரும், பீரதேச செயலாளருமாகிய கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) அவர்களுக்கும் பண்டிதர் வீத்து வான், இலக்கண வீத்தகர் க. கிருணாபிள்ளை அவர்களுக்கும், என் நன்றியுரையைக் கூறவேண்டுமாயின் அது வார்த்தைகளால் இயலாது “நெஞ்சும் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் நினையாது ஒரு போதும் இருந்துமேன்” ஏன்ற ஆப்த வாக்கிபத்தை அவர்கள் எல்லோருக்கும் அன்புடனும், வணக்கத்துடனும் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

எனது ஆச்சார்ய குருப்பட்டாழிஷேக பத்தாவது ஆண்டு நிறைவை வீழாவெடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்து நடாத்திய நெல்லண்டமான வெளியீட்டுக் கழகத்தீணர்க்கும் வாழ்த்துக்கள் அனுப்பிய ஆசிரியர் சீ. சிவப்பிரகாகம் அவர்கட்டும் இளைப்பாறிய அதிபர் மு. பொன்னையா பண்டிதர் அவர்கட்டும், சோட்டக்கடவை வைரவர் தேவஸ்தான பூசகர் சி. கார்த்திகேச அவர்கட்டும் மிக்க நன்றியறிதலைச் செலுத்துகின்றேன்.

மேலும் நெல்லண்டை சமீகாக நிலையம் சார்பில் வாழ்த்துறை அனுப்பிய நா. விஜயரட்னம் அவர்களுக்கும், தும்பனை கிழக்கு சன சமூக நிலையம் சார்பாக வாழ்த்துரை வடங்கிய சட்டத்தாணி பா. சப்ரீமணண்யம் அவர்களுக்கும், யாங் குருசேவையாற்றும் அஞ்சி கையின் அருள் சுரக்க பணியாற்றிவரும் தர்மபரிபாலன சபை சார்பில் வாழ்த்துரை அனுப்பிய சட்டத்தாணி சபா. ரவிந்திரன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

நூலக சேவக்கரும் பணியாற்றிய பல்கலைக்கழக மாணவன் அஞ்சி க. யோகநாதனுக்கும், மற்றும் பாலிய சினேகிதனா., பயனுடை இலட்சியத்திற்குப் பணிபுரியும் உயிரினை இதய நண்பன் இ. த. யோக மூர்த்திக்கும் மேலும் அன்புபெறுக நாம் பூஜீக்கின்ற அங்கிளக்கயத் தினமும் வேண்டுகின்றேன்.

இகவும் நெருக்கடியான காலகட்டத்திலும், குறுகிய நேரத்திலும் சிரமம் பாராது இரவு பகல் தொடர்ந்து மலரினை உருவாக்க உடலிய குமார் அச்சக அதிபர் திரு. ச. காந்திதாசன் அவர்களுக்கும், அங்கு வேலை பார்க்கும் சகல ஊழியர்களுக்கும் அன்பு கணிந்த இனிய நன்றி யறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன்

வழகமேஒல் இந்நூலையும் அழகுற அமைப்பதற்கு எனக்கு பல வழிகளிலும் ஊக்கந்தந்துதலிய அன்புக்குரிய நண்பன் தம்பு. இராமச் சந்திரனுக்கும் எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகட்டும்,

ஓம் பூர்ணமத பூர்ணமீதம் பூர்ணத் பூர்ணமுக்கபதே!
பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமே வாவளிஷ் யதே!!
ஓம் சாந்தி!
சுபமஸ்து

நெல்லண்டை பத்திரகாளி
அம்மன் கோவில்
அர்ச்சகரும், பிரதமகுருவும்,
தும்பனை, பஞ்சத்துறை.

**தி. சோமாஸ்ங்கந்தா ஜூக்
குருக்கள்**

நெல்லண்டைப் பதியிலேழுந்தருளியிருக்கும்

பத்தீராகாளி அம்பாள் மீது
பாடிய

நூல்வடிப் பத்தகம்

வீராயக வணக்கம்

வெண்பா

பத்தி வளர்வீர பத்திரன்றன பாஸ்கிலுறை
தீத்தித்திரு மன்னனமேற் செந்துமீதா — வித்தலத்தின்
நூயற்சேன் பாடவைங்கை நால்வாய்ந்தன் முன்றுவிழித
தூயனிரு தானே துணை.

நூல்

ஆசீரிய விருத்தம்

சீரோங்கு யாழிப்பாண வடமார்ட் சிப்பகுதி

செய்மோங்கு நெல்லண்டையாஞ்

செப்பரிய பதியினில் வாழ்பத்ர காளியே

சிறியனுன் மேற்பாடிடப்

பேரோங்கு கலைவாணி யென்னாவி லனுதினம்

சீரியா திருக்க வெண்டும்

பேசரிய சொர்க்கவைகள் சந்தம் பொருட்கவைகள்

பேசுமில் லாது வேண்டும்

நேரோங்கு மென்சித்த நின்பாத கமலத்தி

னினைவுதவ றாதுவேண்டும்

நித்யபரி பூரணி காரணி நாரணி

நேர்முகம் வந்தகுஞ்சுவாய்

பாரோங்கு மதியர்துதி யழுதாக வண்ணுநி

பாலிக் திரங்கு தேவி

பத்தரின் சித்தமிசை குடுகொண்ட வஞ்சமயே

படைப்பத்ர காளிதாயே

உன்னையல் லாதெனக் கோருதலி யில்லையே
 யுற்றுப்பார் பெற்றவும்மா
 ஓங்காரி றிங்காரி யாங்காரி முக்கோண
 வொருசக்க ரத்துணீன்று
 முன்னைவரு நின்கண் பன்னீரண் டாயிரு
 மொழியவரு பரிகலங்கள்
 முற்றா வுணைச்துழ நூற்கொலு விருக்குதி
 முடனைக் காப்பதரிதோ
 என்னைநீ வாவென் றஷத்துமின் கையினா
 லேந்திமடி தீதிருத்தி
 இந்தகுண சென்னத்தின் முதியவுப் தேசமொன்
 நீயம்சீட வெழுந்தகுஞ்வாய்
 அன்னையே யுணைநம்பு யடியேனை வாழுச்செய்
 தஞ்சூன் வீருளகற்றி
 அகிலத்தி நெல்லன்டை தனில்முனிவர் துதிசெய்ய
 வமர்பத்ர காளிதாயே

ஜயனும் மீருளனும் மருளனும் வீருமனும்
 மாடிவரு காடேறியும்
 அக்கிரஞ் செய்யுதீர காளியுங் கூளியும்
 மாதிவயிரவனு மாகித்
 துயயசெய வாச்சியந் தொந்தொமென் பொலிசெயத்
 தொல்லுலகில் வீதிதனிலே
 சொல்லரிய பரிகலஞ் தழுவே சிவிகையிற்
 சோதிநி வருபவரியை
 வையமிசை யான்செப்ப மடையனா லாகுமோ
 வந்தெனக் கருடருகுவாய்
 வண்டனின் னடியினைத் தெண்டனிட் டேனம்மா
 மதுரகவி பாடவருவாய்
 செய்யபரி பூரணி கலைகள்பதி னாறுடன்
 செப்பரிய நெல்லன்டையிற்
 நிதற்ற வடியார்க டுதிபுரிய வாழ்தேவி
 செயபத்ர காளிதாயே

தவழிக்க ஒக்கனது தலையதைப் பலிகொண்ட
 தருவீர பத்திரற்குச்
 சத்தியென வந்திடப் பாகமது கொண்டன்ட
 சாராசரத் துயிருமாணாய்
 புவனத்திற் கயவர்கா முகர்தமைப் பொடிசெய்த
 போதுமெஞ் குன்னதேவி
 புன்னெறி களைந்தெனது நெஞ்சினி விருந்துநி
 புதுமதுர கலியருகுவாய்

அவந்த மாயிந்த வேழம் குடனாந்தி
 யாற்றோணாப் ரீஷலீநோயில்
 அவளையி ஹதிக்கவு ஸிரக்கவும் ஸிதியிடோ
 வன்னையுன் மனக்கல்லதோ
 பவந்தகி யெனையாள விதுதருண மத்தமயே
 பாலனின் னாதமயன்றோ
 பகரவரு நெல்லன்டை தனில்மேலி வாழ்வுபெறு
 பதிபத்ர காளிதாயே

பெண்ணைற்று சீசுவென்று பெற்றதாய் தமரென்று
 பேருலகிற் கொடியபாசப்
 பேம்சிடத் தெணையாட்ட வுனதியை நீணையாத
 பேயன்மா பாவியம்மா
 மன்னென்று பொன்னென்று நீணையாம லென்மனம்
 மாதாநின் கழல்ஞானமே
 வந்துகுடி கொள்ளவுந் தந்துவர மருஞுவாய்
 வடகட ஹுகந்ததேவி
 கண்ணிலா னந்தநிர் துண்ணியே சொரியவுங்
 கபடவஞ் சனையோடவுங்
 கருத்ரிய நின்னடி கடாட்சமே யாகவுன்
 கண்ணினா லென்மூகும்பார்
 வின்னைலா னந்தமரர் வந்துஹதி புரியவும்
 மேதினியி னெல்லன்டையில்
 வீற்றிருந் தன்பர்வினை யோட்டியே வாழ்வுபெறு
 மிகுபத்ர காளிதாயே

பண்டுசெய் வினையிடோ தொண்டனின் னாதியினைப்
 பரவித் துதிக்கவறியாப்
 பாவியான் மாபாவி யென்போலு மொருபாவி
 பாரின்சிசை யாருமுளோ
 தெண்டனிட் உன்னையே நின்றுகும் ரீட்டெனது
 தீதகற் றென்றாலு நி
 திரும்பியும் பாராது கைவிடுத ஸிதியோ
 சிறியன்வே றெங்குசெல்வேன்
 கண்டுணைத் துதிசெய்த காளைக்கு மருடற்று
 கருதுமகி லாண்டவல்லி
 கடையேனை யுங்கடைக் கண்ணினாற் பார்த்தெனது
 கவலைதீர்த் துருள்புரிகுவாய்
 சண்டன்விடு தூதரெனைக் கண்டஞ்சி யோடநற்
 றவமெனக் கருஞுமங்மே
 தாரனியி நெல்லன்டை தனில் மேலி வாழ்வுபெறு
 சயபத்ர காளிதாயே

அன்னையே யுன்னையென் தெஞ்சிலி விருத்தியா
 னர்கண நிதம்புரியவும்
 ஜம்பத்தோ ரட்சாரியங்கு முயிரென வுன்ற
 னடியினன் பூச்சொரியவும்
 வின்னைவரு காலனுக் குஞ்சாம லானந்த
 பேரினப் பிட்டையருள்வாய்
 பேசரிய மகிடனொடு நடனமிடு தேவிந்
 பேய்ச்சியென தீற்பவனு நீ
 அன்னையே யானுடன் றில்லையிற் காளியென
 முடுகிறட னஞ்செய்த நீ
 மோனையே யெனதன்பில் நூனமே யருடற்து
 முடனைக் காத்திடம்மா
 உன்னையே யென்மனத் துயரெலா மோட்டென்ன
 வோதிறின் ரூகுகிணேனே
 யோங்குபுகழ் நெல்லண்டை தனிலமேவி வாழ்வுபெறு
 முயர்பத்ர காளிதாயே

ஓன்றெனப் பலவாகி நின்றுவர மருஞநீ
 யோரெட் பெழுத்து நியே
 ஒதரிய யானுடச் செனமய தெடுத்து நா
 னுலகத்தீ ஸீற் பாசமென
 அன்றுபோ லென்பவக் கொடுவினை யகற்றினீ
 குற்றேவல் செய்யவருள்வாய்
 கொடுகூளி கன்னைநி தீரிசுல மேந்தியே
 கூக்கலிட வாட்டிவிடுவாய்
 கன்றைப் பிரிந்தலறு மாவினைப் போலயான்
 கதறிப் புலம்பியுன்றன்
 கழுன்மேவு சந்திதியின் வந்தடைந்தேனம்மா
 காப்பதுன் கடமையன்றோ
 என்றென்று யடியார்கள் கண்ணாரன தேவியே
 யென்கவலை நிக்கிலிடுவாய்
 இயன்மேவு நெல்லண்டை தனிலுற்று வாழ்வுபெறு
 மிழைபத்ர காளிதாயே

ஏத்தனை விதங்கடான் சொன்னாலு நின்மன
 பிரங்கா திருப்ப தேனோ
 என்றெனது கனமமோ வன்றனது குணமிடோ
 வேதென்று யான்றிகிலேன்
 நித்தஞ் சராசரச் சத்தியாய் நிலவுநி
 நேத்திர மாயிரமுளாய்
 நிர்முடனுக்குன் கடாசம்பா லிக்கநங்
 னேர்முகம் பாகுமம்மா

அத்தருஞ் சீத்தருஞ் பத்தரு முன்னையே
 முதுகவியி வீற்பாடுனார்
 முவுக மெங்கணுந் தானாய் முளைத்தநீ
 முக்கோண வாலை தேவி
 அத்தந் ஸிட்பாக முற்றபரி பூரணீ
 அழயனின் எடுக்கபயமே
 அதிலத்தி நெல்லண்டை தனில்மேவி வாழ்வுபெறு
 மருள்பத்ர காளிதாயே

தாழநின் சன்னிதியி னிருகரங் கூப்பியான்
 நற்றவம் புரியவென்றால்
 நானென்று வைந்துபெயர் முன்னிற்று போராட
 நாயேணை யுந்தடுக்க
 ஒடியொரு நொடியினிற் சமூகம தழித்துநீ
 வொன்றாக வென்சித்தமும்
 உனதழியி னுருகிவரு மழுத்து பருகவும்
 உற்றென் முகம் நோக்குவாய்
 தேடிவந் தேன்மம் போடவெணை வையாது
 சிக்கெண வெடிக்கிமதியில்
 தீராத சிறவிநோய் தீர்த்தென்னை மோந்துனது
 செங்கமலப் பாதமருள்வாய்
 கூடிவரு நீண்கணங் குற்றேவல் செம்கூளி
 கோஷ்டமிக தானொலிக்க
 கோதிலூ நெல்லண்டை ரீதிலே வாழ்வுபெறு
 கோபத்ர காளிதாயே

யுந்திபுன் னெறியினிற் றக்காது நீண்பாத
 பெரன்மல ரென்க்கருளவும்
 போதுமஞ் குரான்திலை யுடையநின் னழியரோடு
 போக்குவர வெற்கருளவும்
 தந்திதன மடவார்கள் யாவருந் தாபியனத்
 தழியனேற் கருள்புரியவும்
 சந்ததமிற் கூட்டமித் தரணீவாற் விற்பாசந்
 செந்தில்வடி வேவணை மிகுகவென் றவனாடுகள்
 சிற்திக்க வருள்புரியவும்
 செப்புகவி பதினொன்றி லுள்ளுமிழை நீக்கியிச்
 சிறியனேற் கருள்புரியவும்
 வதாந்தோமென நீனாதமரர் வந்துதுதி புரியவுந்
 தொல்புவியி நெல்லண்டையிற்
 றாயபதி தனனிலுறை சொதியே யாதியே
 கபபத்ர காளிதாயே.

வாழி

ஜூஸ்கரனு மரணியு மயனும் வாழி
 அரசர்செங்கோல் புலவரா ஸினமும் வாழி
 திங்கடொறு மும்மாரி பொழிந்து வாழி
 செவ்வேஞும் வள்ளிதெய்வ யானைவாழி
 பங்கலிலா மகர்கற்பு நெறியும் வாழி
 பார்மிதீர் நீதொழித்த மறையோர் வாழி
 துங்கமுள் நெல்லண்டைப் பதியில் வாழுந்
 சோதிபத்ர காளியம்மை வாழி வாழி.

ஏ
 தேவி துணை

தும்பனை

நெல்லண்டை முத்துமாரி அம்பாள்

பிள்ளைக் களி

ooooooooooooooooooooooo

பவனத் தீயற்றுக் கலசமிகைப்
 பன்னி ஏதனா லுலைவார்த்துப்
 பதுமாக வடுப்பில் வைத்துப்
 பகருங் கணகத் கழுல்கொழுத்தி
 திவஞும் வைர விறகுடுக்கிச்
 சீறந்த தவள வரிசிபெய்து
 சேர வடுத்து நீறணிந்து
 செவ்வே மீறக்கிப் பகங்கிரணந்
 தவஞும் பச்சை மிலைதிது
 கயங்கப் படைத்துச் சாசாங்கன்
 தழூக்க வளர்க்கு மருட்கொளி
 தகைசேர் நெல்லி யண்டைவளர்
 குவனை வீழிச்சி மெய்ஞ்ஞானக்
 அன்ற முலைச்சி மாரியம்மாள்
 கோதாய் சீற்றில் சிதையேலே.

ஆலய வழிபாடும் தத்துவமும் என்ன தேவை

மனிதன் என்றால் நினைப்பவன் என்பது பொருள் நல்ல நினைப்புடைய, மனிதன் இனிமையாக வாழ்க்கையைச் செலுத்த, சிவவழி பாடு செய்தல் வேண்டும். “சிவம்” என்பது மங்களமுடையது. நிறைவுடையது. மங்களமுடைய பொருட்களைப் பெற வழிபாடு சிறந்தது. இதற்காக இறைவன், மனிதனுக்கு ஐம் புலன் ஆகிய கருவிக்கள் அறிவு, இச்சை, செயல் என்ற சிறப்பைத் தந்துள்ளான். “துண்பமே எந்நாளும் இன்பமில்லை” என்று மனிதன் ஏங்கி வாழ்வேண்டியிருக்கிறான். இத்துங்ப வாழ்க்கைக்கு முடிவே இல்லையா? என்று மனித உள்ளும் ஏங்குகின்றது. இச்சை என்பது எல்லையற்றது. ஆனால் இச்சைப்படுகின்ற எல்லைக்குட்பட்ட பொருட்களைக் கணக்கர்ற கைகள் சென்று பற்றுவதால் கலக்கமும் குழப்பமும் உண்டாகின்றன. எல்லையற்ற ஆசை எல்லையற்ற பொருளை நாடி ச் செல்வதே முறை; எல்லைக்குட்பட்ட பொருள் பாரன் நீருக்கும், எல்லையற்ற பரம் பொருள் கடல் நீருக்கும் ஒப்ப. இந்சு உண்மையை உணர்ந்து தம்மை நாடி விரும்பி வந்து வழிபடுவோர்க்குத் தன் அருட்காட்சியைக் கொடுக்கும் பொட்டு பரம்பொருளாகிய இறைவன் உறைகின்ற இடங்களே திருக்கோவில்கள்.

திருவருட் கோற்றம்

ஆசியந்தங் கடந்த மேலான இறைவன், எங்கும் எதிலும் நீக்கமற நிறைந்திலங்குபவன், “பார்க்குமிடம் எங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறை கின்ற பரி பூரணானந்தமே” என்றும் “அங்கிங்கெனாகபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்து” என இலங்கும் இறைவன் எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருப்பினும், சிறப்பாக ஞானிகள் திருவுள்ளத்திலும், திருக்கோவில்களிலும் விளங்கித் கோன்றி யுள்ளான். உலகில் உள்ள பலவுயிர்கள் உய்யும் வண்ணம் இறைவன் திருக்கோவில்களில் உறைகின்றான் தம்மை அங்குடன் நாடி வருவோர்க்கு அருள்பாவிக்கின்றான். இறைவன் திருவருட் திருமேனியனாக எழுந்தருளித் திருக்காட்சி தரும் இடங்களே திருக்கோவில்கள்.

பாவில் நெய் மறைந்திருப்பது போல, இறைவன் எங்கும் எதிலும் மறைந்து நிறைந்துள்ளான். கடைந்த தயிரில் வெண்ணெய் உருண்டு திரண்டு வெளிப்படுவது போன்று, எங்கும் நிறைந்து மறைந்திருக்கும் இறைவன் திருவருட்டிருவடிவினராய்த் திருக்கோவிலில் வெளிப்பட்டு விளங்கிக் காட்சித்தருகின்றான்.

நிலத்திற்கடியில் நீர் நிறைந்திருந்த போதிலும், தோண்டிய இடத்தில் தான் நீர் வெளிப்படுகின்றது அவ்வாறே இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் திருக்கோவிலிலேயே வெளிப்பட்டு விளங்கிக் காட்சி தருகின்றார்.

பசுவின் உடல் முழுவதும் பாலமறைந்த போதிலும், மடியின் மூலமாக வெளிப்படுவது போன்றே யாண்டும் எதிலும் இறைவன் மறைந்திருந்தாலும் திருக்கோயிலின் கண் திருக்காட்சியருஞ்சும் திருமூர்த்தம் வாயிலாகவே வெளிப்பட்டுத் திருவருள் புரிகின்றார். அவ்வாறே ஞானி கள் திருவுள்ளத்திலும் தோன்றித் திருவருள் புரிகின்றார்.

எண்டுச் சிலாக்கு ஓர் ஜயம் ஏற்படலாம் இறைவன் எதிலும் நீக்கமற நிறைந்தவனாதலால், அவரை யாண்டும் எதிலும் வழிபடலாமே திருக்கோவிலிலேயே வழிபடலேண்டிய தேவையில்லையென்று ஜயம் லாம், இறைவனை எப்படியும் வழிபடலாம் ஆனால் திருக்கோயிலில் வழிபடுவதற்கும்: மற்ற இடங்களில் வழிபடுவதற்கும் உண்டாகும் திருவருட் பயணில் வேறுபாடு உண்டு. மற்ற இடங்களில் இறைவனை வழிபடுவதனாலும் என்னிடத்துடிப்பதனாலும், வழிபடுவோரின் வினைகள் கள் வெதும்புகின்றன. திருக்கோவிலில் வழிபடுவதனால் வினைகள் எரிந்து, வெந்து, கரிந்து, நீராகி விடுகின்றன.

கொடிய வெய்யிலில் ஒரு துணியை வைத்தால், அத்துணி வெதும் புமேயன்றி வெந்து கரிந்து சாம்பலாகாது. குரியகாந்தக்கண்ணாடியை வெய்யிலில் கைத்து அதன்கீழ் வரும் வெய்யிலில் துணியை வைத்தால் அத்துணி சாம்பலாகி விடுகின்றது. இதிலிருந்து தேர் வெய்யிலுக்கு இல்லாத ஆற்றல் காந்தக்கண்ணாடியின் கீழ் வருகின்ற வெய்யிலுக்கு உண்டு என்பது விளங்குகின்றது. யாண்டும் பரந்து விரிந்து இருக்கும் கதிரவனின் வெம்மையை ஒன்றுபடுத்தித் தன் கீழே காந்தக்கண்ணாடி செலுத்துகின்றது மற்ற இடங்களில் இறைவனை வழி படுவது, வெய்யிலில் துணியை வைப்பது போன்றதாகும்.

யாண்டும் நிறைந்து மறைந்திருக்கும் இறைவனின் திருவருள் ஒரு முகப்பட்டு வெளிப்பட்டு விளங்கும் இடம் திருக்கோவில். எனவேதான் திருக்கோவில் வழிபாடே சிறந்தது என வற்றுத்தப்படுகின்றது. பசுவின் உடல் முழுவதும் பால் மறைந்திருத்தல் திருக்கோவில், மடியில் உள்ள காம்பு — இறைவன் யாண்டும் நிறைந்து மறைந்திருத்தல் பசுவின் மடி — பூவுலகின் திருக்கோவிலில் உள்ள திருவருவம் காலையும் மாலையும் காம்பை நீவிப் பானைப் பெறுதல் — காலையும் மாலையும் திருவருவத்தை வழி பட்டு அருள்பெறுதல். ‘‘காலையும் மாலையும் தொழுவார் மனம் ஆலயமாகும்’’ என்றனர் சான்றோர். வானளாவிய திருக்கோபுரங்களும் விமானங்களும் காண்போருக்குத் தொலைவில் இருந்தபடியே தெய்வ உணர்வைத் தூண்டும் அருள் ஆலயங்கள் நூட்டிற்கும் ஊருக்கும் நல்ல அணிகளாகத் திகழ்கின்றன.

மின்சார அனுக்கள் நிறைந்த இடம் (Powerhouse) அதுபோல் திருவருள் அனுக்கள் நிறைந்த இடம் திருக்கோவில். எழுத்தின் ஒலிவடிவை உணர்த்துவதற்கு வரிவடிவ எழுத்து நம் முன்னொரால் ஆனது போலத்தான், திருவருள் என்ற ஒனியைத் திருக்கோவில் என்ற திருவடிவம் விளக்குவதாகும்.

வழக்கைக் கடவில் சிக்கித் துன்புறும் மக்கட்டத் திருக்கோயில் கள் மன அமைதியையும், இனபத்தையும் அளிக்குட கலங்கரை விளக் கங்களாகத் திழிகளின்றன.

“கோயில் விளக்கக் குடி விளக்கும்” என்பது நம்முன்னோரின் அனுபவதொழி.

திருப்பெயர்த் தத்துவம்

இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தைக் கோயில் என்றும் ‘ஆலயம்’ என்றும் வழங்குகின்றோம். கோயில் என்னும் திருப்பெயர் கோ + இல் எனப்பிரிந்து. கோ—கடவுள், இல்—இருப்பிடம் எனப் பொருள்படும் அஃதாவது கோயில் என்னும் கருப்பெயர் ‘கடவுள்’ இருப்பிடம்’ என்னும் பொருள் குறிப்பதற்கும். ஆலயம் என்னும் திருப்பெயர் ஆ—லயம் எனப்பிரிந்து ஆ—ஆனம்’, லயம்—சேருவதற்குரியது எனப் பொருள்படும். அஃதாவது, கடவுள் திருவடியில் ஆனமா சேருவதற்குரிய இடம் என்பதாகும்.

ஆலயம் என்னும் திருப்பெயரில் ‘ஆ’ என்பது ஆணவ மலத்தையும், ‘லயம்’ என்பது அடங்கியிருத்தலையும் குறிக்கும் ஆலயம் எனபதற்கு ஆணவமலம் அடங்குவதற்குரிய இடம் என்னும் பொருள் கெகள்ளலாம்.

கோயில் கொண்டு எஞ்சிதருளியுள்ள பரம்பொருளை இறை அல்லது இறைவன் கடவுள் இயவுள் தெய்வம் என்னும் திருப்பெயர் களால் பொற்றி வழிபடுகின்றோம். இறை அல்லது இறைவன் என்னும் திருப்பெயர் இறுதி என்னும் பகுதியினடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல் ஆகும். இறு—இறுத்தல் அல்லது தங்குதல் என்று பொருள்படும் ‘ஆலங்கானத்து அஞ்சவர விறுத்து’ என்பது போன்ற பல இலக்கியத் தோடர்களில் ‘இறு’ என்ற சொல் இறுத்தல் அல்லது தங்குதல் என்ற கருத்தில் வழங்கியிருக்கக் காணகின்றோம். இறை அல்லது இறைவன் என்னும் திருப்பெயர். உள்ளும் புறமும் யண்டும் நீக்கமற. நிறைந்து நிலைபெற்றிருப்பது என்னும் பொருளைக் குறிப்பது சிலப் பதிகாரத்துக்கு உரைவுகுத்த அடியார்க்கு நல்லார் என்பவர். இறைவன் என்ற சொல்லிற்கு ‘எப்பொருளிலும் தாங்குகின்றவன்’ என்று பொருள் கூறியுள்ளார்.

‘கடவுள்’ என்னும் திருப்பெயர் மனம். மொழி, மெய் ஆகிய வற்றைக் கடந்து நிற்பது என்னும் பொருள் குறிக்கும். பொறி, உள்ளம், உயிர்ப்பு இவற்றை எல்லாம் கடவுவது கடவுள் என்று சான்றோர் கூறுவர்.

‘இயவுள்’ என்னும் திருப்பெயர் பொறி; உள்ளம் உயிர்ப்பு ஆகிய வற்றை இயக்குவது என்று பொருள் குறிக்கும். கடவுள், இயவுள் என்னும் திருப்பெயர்களின் விளக்கமாக,

‘ஆட்டவீத்தால் ஆரோகுவர் ஆடாதாரே
அடக்குவீத்தால் ஆரோகுவர் அடங்காதாரே
ஒட்டுவீத்தால் ஆரோகுவர் ஒடாதாரே
உருகுவீத்தால் ஆரோகுவர் உருகாதாரே
பாட்டுவீத்தால் ஆரோகுவர் பாடாதாரே
பணீவீத்தால் ஆரோகுவர் பணியாதாரே
காட்டுவீத்தால் ஆரோகுவர் காணாதாரே
காணபார் கண்ணுடலாய் காட்டாக்காவே’

என்ற அப்பர் அடிகளாரின் திருப்பாடல் அமைந்து விளங்குகின் றது. தெய்வம் என்றும் திருப்பெயர் யாண்டும், எதி வும் எஞ்ஞான்றும் நீசுமற உள்ளிருந்து கடவுவதும் செலுக்குவதுமாகிய பரம்பொருள். உண்மை யுணர்வுடையர் தம் உணர்வாலும், கட்டுலநாலும் கண்டு கொள்ளுதற்குரிய பொருளைக் குறிக்கும்.

எங்கும் திருக்கோவில்களே

இந்தியப் பண்பாடே கோயிற் பண்பாடு. இந்தியாவின் பெருமையே கோயிற் பெருமை புனித இந்தியாவை நினைத்தால் புன்னிய தீர்த்தங்களும், அகுட்பெரும் கோவில்களும் முன்னிற்கின்றன மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளில் கோவில்கள் உண்டு. நீர் பெருக்கெடுத்தேர்நும் ஆற்றங்கரைகளில் கோவில் உண்டு. ஒங்கி நிமிர்ந்த மலைகளில் கோவில்கள் உண்டு அலை வீசி ஆர்க்கும் கடற்சரைகளில் கோவில்கள் உண்டு ஆல் அரசு, புன்னை, வன்னி, வில்வம் ஆகிய மரத்தடிகளிலெல்லாம் கோவில்கள் உண்டு. எங்கு நோக்கினும் திருக்கோவில்கள் காணப்படுகின்றன.

உலகமே உயிர்மேனிப் பெருமான் உலாவும் கோயில் ‘‘உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடல் ஆலயம்’’ எல்லாவுயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே! எல்லாவுடலும் இறைவன் ஆலயமே!

இந்தியாவின் வடக்கெல்லையான இமாலயத்தில் கைவாசநாதரும் உமாதேவியும் கோயில் கொண்டிருக்கின்றனர். தெற்கே குமரியன்னை தவம்புரிகிறாள் இமால நாதரும் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். கிழக்கே

காசி விசுவநாதர் காட்சி தகுகிறார். மேற்கே சோமநாதர் எழுந் கருளித் திகழ்கின்றார். இதிலிருந்து இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையே கோயிலைச் சுற்றி அமைந்துள்ள திறமை நன்கு விளங்கும்.

வனிதனுடைய உடம்பில் மூலாதாரத்தினின்று ஆக்கை சக்கரம் வரையில் ஆறு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன ஒவ்வொர் ஆதாரத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக யோகி ஈசுவரத்திரிசனம் பெறுகிறான் இந்த ஆறு சக்கரங்களையும் கடந்து உச்சந்தலையில் சக்கராரம் என்னும் சக்கரத்துக் குண்டலினின்று சக்தி எழுந்தருளும்போது யோகியானவன் பரம்பொருளோடு வயித்து முத்தியடைந்து விடுகிறான். இத்தத்துவம் பரதகண்ட புண்ணிய பூரியில் இயக்கையாக அமைந்துள்ளது.

தென்கோடியில் கன்னியாகுமரி மூலாதாரமாயிருக்கின்றது. அவ்விடமிருந்து வடமுகமாகச் செல்லும்போது இடைதலை பிங்கலை என்னும் இரண்டு நாடிகளுக்கிடையில் போக சக்கரங்கள் போன்ற முக்கியமான இடங்களில் சில விஷங்கு தலங்கள் அருகஞ்சே இருந்து ஒரே கருத்தை விளக்குகின்றன.

இதில் முதலில் வருவது மசுரையம்பதியில் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் — இதற்கு அருகில் கண்ணழகர் கோயில் உள்ளது. இதற்கு அடுத்து வருவது திருவரங்கப் பெரியகோயில் அரங்கநாதர் கோயில் இதற்கு அக்கில் திருவாணைக்கா அகிலாண்டேசுவரி சமேத கோயில் உள்ளது. மூன்றாவதாக வருவது தில்லைவன சிதம்பரம் திவகாமசுந்தரி சமேத நடராஜர் கோயில் இதையடுத்துக் குமரப் பெருமானின் குன்றுதோராடல், அதன்பின்னர் தன்னையடைந்தார்க்கு அழிவில்லாத செல்வங்களை வழங்கியருளும் திருவேங்கடம் என்னும் பெயர் கொண்ட திருப்பதி அலமேலு மக்கைத் தாயாரச் சமேத சினிவாசகப் பெஷமன். இதற்கு அடுத்தாற்போல் தட்டின கைலாயத்தின் கொடுமுடி ஞானாம்பிகை சமேத காளத்திக்வரர், இதன்பின்னர் விசாலாட்சி சமேத விசுவநாதர் இருப்பிடமான காசி யும், புனிதமான கங்கையையடுத்து யழுனா நதிக்கரையின் பிருந்தாவனமும், இமயமலையின் தென்சாரலில் உள்ள கேதாரதுவரத சலிங்கத் தலம். கேதாரேஸ்வரர் அடுத்து அரவிந்தவல்லி சமேத பத்ரி நாராயணன் இருப்பிடமான பத்ரி நாதமும் ஆக கன்னியாகுமரிமுதல் மொத்தம் ஆறு தலங்களும் ஆறு ஆதாரங்கள்போல் விளங்குகின்றன. இந்த ஞானழுமியை விளக்குவது திருக்கையிலைமலை, இஃது எழாவது.

மனிதனுடைய தன்மை அவனுடைய முகத்தினின்று விளங்குவது போல் இந்தியாவின் தன்மை அதன் தலையாகிய கயிலையினின்று அறியப்படுகிறது.

வாழ்ந்தைக்கு அன்பும் அறிவும் இன்றியமையாதவை இவை இரண்டும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெறாதவர் வாழ்வு ஏரைகுறையான வாழ்வாகும், இவை இரண்டு இறைவலயிலிருந்து உதிக்கின்றன என்றும் உயிர் நிலைக்கு வரும்போது இவையிரண்டும் ஒன்றாகி விடுகின்றன என்றும் இமயமலையினின்று உற்பத்தியாகும் கங்கையும்; யமுனையும் உணர்த்துகின்றன இந்தியாவின் நாகரிகம் நதிக்கரையோரங்களில் வளர்ந்ததென்றால், இந்தியாவின் புண்ணிய நதிகளில் பல இறைவனுடைய திருவடிக்கு ஒப்பாகிய இமயமலையினின்று பாய்கின்றன.

திருக்கோயிற் கருவறையிலிருந்தே நமக்கு அறிவும், அமைதி இன்பழும் வருகின்றன.

அப்பர், சுந்தரா, சம்பந்தர், மாண்க்கவாசகர், சேக்கிழாச திருமூலர் முதலிய திருத்தொண்டர்களும், ஆழ்வார் பெருமக்களும் திருக்கோயில் தோறும் சென்றும் திவ்விய தேசம்தோறுப் பெறும் பாடிப்பரவினர் பேரருள் பெற்றனர்.

திருக்கோயிலின் தத்துவம் நமமுள் விளங்கும் தூயதத்துவங்களின் புறவிளக்கமாகவே அமைந்துள்ளது உள்ளத்தே உள்ளமாய் உள்ள ஒளிமணியே உருவாகக்காட்டி கல்லாரும் கண்ணாரக் காணசெய்வது திருக்கோயிலின் அமைப்பு. திருக்கோயில் பத்தியின் விததாகி முத்தியின் சீத்தாக விளங்குகிறது.

இருபத்தெட்டு ஆகமங்களின் பொருளும் கோயிலுருக்கொண்டு விளங்குகின்றன.

அண்டமும் சிண்டமும்

“ எது இங்குக் காணப்படுகின்றதோ அதே பரலோகத்திலும் ” என்று வடமொழி ஸமிருதி கூறும்.

உலகவடிவமான அண்டத்திலும் எது காணப்படுகின்றதோ, அதே உடலான பிண்டத்திலும் காணப்படுகின்றது அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய, கோசங்களுக்கு மேலே உள்ளது ஆத்ம சொருபம் ஐந்து பிரகாரங்களுக்குள்ளே, ஐந்து வாயிற்படிக் குள்ளே, உள்ள திருக்கோயிலில் முலத்தான இவிங்கம்.

நமது உடலின் கண், காது, முக்கு, நாக்கு, தோல் ஐந்து ஞானேந் திரியங்களும், வாக்கு, சை, கால், சிறுநீர், மலத்துவாரம் என்னும் ஐந்து கர்மெந்திரியங்களும் துவாரங்காக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறே திருக்கோயில்களில் கோபுரத்துவாரங்கள் அமைத்துள்ளன, பலதாமரை ஆத்மகளால் மூடப்பட்ட இருதய குகையே செவன் இருப்பிடமாகும். அதுபோல் பலதுவாரங்களைக் கடத்து கருவறை சென்றே மூலத்தானத்தைக் காணமுடியும்.

இதயம் எவ்வாறு நுட்பமாக உள்ளதோ அவ்வாறே மூலத்தான் மூம் மிக குட்சமமானது. நமது உடலில் ஒவ்வொர் உறுப்பிலும் தேவதைகள் தங்கியிருக்கின்றனர் நாதவடிவமான சீவன்து ஒவிக் கூன்னோ கேட்கப்படுவது போலத் திருக்கோயிலில் மணிலூலி கேட்கப்படுகிறது.

ஆன்மாவும் ஆலயாழும்

அனுமுதல் அண்டம் வரையுள்ள அனைத்துமே உயிர்உள்ளவை என்பது இந்துமதக் கோள்கை.

இந்துமதத்தவர் உலோகங்களில் உயிர் உறங்குகின்றது என்றும், தாவரங்களில் கனவுகாண்கின்றது என்றும் விலங்குகளில் நன்வு காண்கின்றதென்றும், மக்கள் தேவரிடத்தில் விழிப்புடன் பகுத்தறிவும், உடையது என்றும் முத்தி ஆன்மாக்களிடத்தும் இறைவனிடத்தும் சத, சித் ஆனந்தமாக இடைவிடாது விளங்குகின்றது, என்றும் கூறுவார்கள் இத் உண்மையை விஞ்ஞானவியலார் தம் ஆய்வின் மூலம் படிப்படியே உணர்ந்து நம்பி வருகின்றனர்.

நம்நாட்டுப் பழங்காலப் பெரியோர்கள், தமது யோகப்பயிற்சி யால் திறக்கப்பட்ட நெற்றிக்கண்பார்வையால் பல உண்மைகளையும், தத்துவங்களையும் அறிந்து வழி, வழி மக்கள் உணர்ந்து உயியும் பொருட்டு அண்டத்திலுள்ள வேறுபாடுகளையும், பிண்டத்திலுள்ள வேறுபாடுகளையும் உண்மைகளையும் தத்துவங்களையும் ஆலய அமைப்பில் ஆக்கி வைத்தருளினர்.

ஆலய அமைப்பின் ஆலயத்தின் முதல்மையான நோக்கம் ஆன்மதத்துவத்தை உணர்த்துவதேயாகும் ஒருவனை நோக்கி நீயார்? என்று வினவினால் அவன் “நான் பொன்னன், செல்வன், கண்ணன்” என்றுவிடை கூறுவான். வினவினவனும் மன அமைதி கொள்வான் ஆனால் அவர்கட்டு அருகில் நின்ற அறிவாளன் ‘ஐயா’ இவையெல்லாம் உம் உடம்பின் அறிகுறிகள் அல்லவா?, நீர் இந்த உடம்பை ஆட்கொண்டிருக்கும் ஆன்மா அல்லவா! என்று அறிவுறுத்துவான்.

இந்திலையே உண்மை நம்மில் பலர் நமது உடம்பையே நாமாகக் கருதுகின்றோம். நாம் ‘ஆன்மா’ என்ற உணர்வு நமக்கு எனிதிற்புலனாவதின்று மனிதனுக்கும் மனித உடம்பிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நம்மில் பலர் உணர்வதில்லை. இந்த மயக்கத்தை நீக்கிமனிதன்; உடம்பல்ல, குணங்கள்ல அறிவு மல்ல அறிவிற் கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட ஆன்மாவே அவன் என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவதே ஆலயம்.

அந்த ஆன்மா ஆறுவிதமான பேதங்களைக் கொள்கின்றது. ஆன்மாவின் பேதங்களையும் வேறுபட்ட நிலைகளையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் ‘சர்வஞானேந்தரம்’ என்ற ஆகமம்.

“ பூதபரிணாமத்தால் பூதான்மா ஆவான்
புகல் சத்தம் பொருந்தலின் அந்தரான்மா ஆவான்
மேதகுக்தி துவத்தால் தத்துவாத்மா ஆவான்
விளம்புமிர கிருதிகுணற் தழீஇச்ச துக்கங்கள் தீதறவே புசித்தலினால்
சீவான்மா ஆவான்
தீகழ்தருமந் தீரப்புணர்வார் மந்திரான்மா ஆவான்
யாதுமறவிட்ட அவன் பரமான்மா ஆவான்
எகான்மாவே ஆறுதிறனு மாயிருப்பன்”
என்று கூறுகின்றது.

தன் இச்சைகளையும் விருப்பு வெறுப்புகளையும் தானாக ஒருவன் கொள்ளும்போது அவன் அந்தரான்மா எனப்படுவான்.

பிருதிவி முதல் புருடத்துவம் வரையுள்ள ஆன்ம தத்துவங்களை அறியும் கருவியாகிய மனத்தையே தானாக ஒருவன் உணரும்போது அவன் தத்துவான்மா எனப்படுவான்.

மேற்கூறியவை அனைத்தையும் நான் அடக்கியாள்பவன் என்று உணர்வு பிறந்தது. அதனால் நான் பிரம்மம் என்ற ஆணவழுவைப்பு உண்டாகும்போது, அவன் சீவான்மா எனப்படுவான்.

“யான், எனது” என்ற பசு நிலையை நீச்கவும், பேரினப் வீட்டைப் பெறவும் விரும்பி மந்திர உபாசனையில் ஒன்றிநிற்குப் போது அன்மந்திரான்மா எனப்படுவான்.

இறைவனோடு உடனாய் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நிலையில் அவன் யாதும் அறவிட்ட பரமான்மா எனப்படுவான். எனவே ஒரே ஆண்மாவே அதன் அறவு நிலையைப் பொறுத்தும், அது சார்ந்து நிற்கும் பொருளைப் பொறுத்தும் பூதான்மா, அந்தரான்மா, தத்துவங்மா, சீவான்மா, மந்திரான்மா, பரமான்மா என்ற ஆறுவிதமான வேறுபாடுகளை உடையதாக விளங்கும் என்பது ஆகமக்கருத்து.

ஆன்மாவின் இந்த ஆறு நிலைகளையும் உணர்த்தும் அறிகுறிகளாக இறைவன் திருக்கோயில் அமைந்து விளங்குகின்றது.

1. முன்கோபுரம்	—	தாவலிங்கம்	→ பூதான்மா
2. மகாபலிபீடம்	—	பத்திரவிங்கம்	→ அந்தரான்மா
3. கொடிமரம்	—	துவஜலிங்கம்	→ தத்துவான்மா

4. மூலவர்	—	சதா சிவவிங்கம்	→ சீவான்மா
5. ஆசாரியார்	—	ஆன்மலிங்கம்	→ மந்திரான்மா
6. பரவெளி	—	அகண்டவிங்கம்	→ பரமான்மா

திருக்கோயிலில் உள்ள முன்கோபுரம், பலிபீடம், கொடிமரம், மூலவர், ஆசாரியார், பரவெளி என்னும் ஆறு ம் ஆறுபேதங்களாக உள்ள ஆன்மாவின் நிலைகளை முறையே உணர்த்தி விளங்குகின்றன.

ஷலபத்தின் உயிர்நிலை

திருக்கோயிலின் உயிர் நிலையாக அமைந்து விளங்குவது, மூலத் தனம் என்று வளங்கப்படுகின்ற கருவறையில் திருக்காட்சி அருளும் சிருவருவமே திருக்கோயிலுக்கு நாம் செல்லுங்கால், வெகுதொலை வில் வரும்போதே நமக்கு முதன்முதலாகத் திருக்காட்சி தருவது வானளாயை திருக்கோபுரமே. கருவறைத் திருவருவத்திற்கு அடுத்த தாக முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவது திருக்கோபுரம்.

திருக்கோபுரத்தின் முன்னின்று கோபுரத்தை வழிபடுகின்றோம். அதன்பீனர் கோயிலுட் சென்று கருவறையில் எழுந்தருளிய சிவவிங்க மூர்த்தியைக் கண்டு வழிபடுகின்றோம். கோபுரத்தையும், இறை வனின திருவருவத்தையும் கண்டு வழிபடுகின்ற நாம், மதிற் சுவர் களில் உள்ள அழியை சிற்பங்களையோ மன்றபத் தூண்களில் பொலிவு நூம் சிலைகளையோ கண்டு வழிபடுவதில்லை.

இதன் காரணம் என்ன?

கருவறையுள் திருக்காட்சியருளும் மூலவர் திருவருவம் யந்திரப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது சாதாரணமாக உலக வழக்கில் எந்திரம் என்பது என்கின் என்று சொல்லப்படும். என்கின் இல்லாத வண்டி ஒடுவதின்று எந்திரப்பிரதிட்டை செய்யப்பெறா திருவருவம் அருள்புரிவதின்று, சிறப்புறுவதின்று கருவறைத் திருவருவைக் கருணைத் திருமேனியாக்கித் திருவருள் புரியும் தன்மையராக்குவதும், திருவருளைப் பெருக்கெடுத்து வெளிப்படசெய்வதும் அத்திருவருவின் அடியில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ள எந்திரமேயாகும்

எந்திரப் பிரதிட்டை இல்லாத கோயில் அருளாலயமாக, ஆகூ ஆராதனைக் கோயிலாக விளங்குவதின்று.

திருக்கோபுரத்திற்குக் குடமுழுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

முலவர் எந்திரப் பிரதிட்டை உடையவரானதாலும், கோபுரம் கும்பா பி ஸ்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாலும் வழிபடுகின்றோம். கோயிலிலுள்ள மற்ற சிற்பங்கள் சிலைகட்டு இத்தகைய சிறப்பு எதுவும் செய்யப் பெறாமையால் அவை என்றும் கற்சிலைகளாகவே காணப் படுகின்றன. கற்சிலைகளாக உள்ள காரணத்தினால் நாம் அவற்றைக் கரங்குவித்து வழிபடுவதில்லை.

கோயிலின் உயிர்நிலையாக உள்ள கருவறைத் திவுருவம், இறைவனின் அருள் வடிவாகவும் கோபுரம் இறைவனின் அருட்சின்னமாகவும் விளங்குகின்றன.

முவகை முறைகள்

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில்கள் மனிதனுடைய ஆண்மானிறகு தேவையான உணர்வை அளிப்பதற்காக எழுந்தவையாகும் எனவே மனிதனுடைய அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய மூன்றுக்கும் உணர்வளிக்கும் படியாக முவகை முறைகள் அமைந்துள்ளன. அவைகோயில் அமைப்புறைத், ஆராதனை முறை, தரிசன முறை என்பவையாகும்.

கோயில் அமைப்பு முறை என்பது கோயில் கட்டடங்கள், மண்டபங்கள், பிரகாரங்கள் முதலிய அதன் உறுப்புக்கள், அங்குள்ள திருவருவங்கள் அவற்றிற்கேற்பட்ட இடங்கள், யந்திரங்கள், பிரதிட்டைகள் முதலியவை அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முறையாகும்.

ஆராதனை முறை என்பது, அர்ச்சகர் பட்டர், ஈருக்கள்பூசாரி முதலியோா அக்கோயிலில் பூசை இயற்றும் முறையாகும். ஆராதனை முறைஎன்பது அடியார்கள் அக்கோயிலில் சென்று வழி படு முறையாகும்.

இம் மூன்று முறைகளும் முறையே முவகைப் பொருள்களாக அமைந்துள்ளன. அவை அறிகுறிப் பொருள் அருள்நெறிய் காருள் அனுபவப்பொருள் என்பவையாகும் அறிகுறிப்பொருள் என்பது அடியாருடைய அறிவைப் பெருக்குவது. அருள்நெறிப்பொருள் என்பது அடியாருடைய இச்சையைப் பண்படுத்துவது. அனுபவப் பொருள் என்பது, அடியார்க்கு மன அமைதியையும் ஆண்ம முன்னேற்றத்தையும் அளிப்பது.

கோபுரத் தத்துவம் (உண்மை)

திருக்கோயிலிலுள்ள திருக்கோபுரம், மனிதனுடைய மயக்கத்தை நீக்கியருள வல்லதாய் விளங்குகின்றது. மக்கள் தம் உடம்பையே தாமாகக் கொண்டு தங்களுடைய ஒழுங்கத்தையும் உலகச் சூழல்களையும்

விவகாரங்களையும் வசூத் துக் கொள்கின்றனர். அதனால் போட்டிகளும் பிணக்குகளும் ஏற்படுகின்றன. தம் உடம்பையே தாமாகக் கொள்வது மயக்கம் அந்த மயக்கத்தை நீக்கி “மளிதன் உடம்பல்ல ஆன்மா” என்ற உண்மையை இடைவிடாது உணர்த்தி நிற்பது கோபுரம். எனவே திருக்கோயிலுக்கு வழிபடச் செல்லும் அன்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் திருக்கோபுரத்தைக் கண்டவுடன் ‘நான் இந்த உடம்பல்ல; உள்ளிருக்கும் ஆன்மா’ என்ற உண்மையை உள்ளத்திற்கு அறிவுறுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உடம்பையே தானாகக் கொள்வது நெடுநாளைய பழக்கம். எனவே அதனை அவ்வளவு எளிதில் விரைவில் தவிர்த்தல் இயலாது. அதனைத் தவிர்க்க திருக்கோபுரம் உணர்த்தும். ‘நான் ஆன்மா’ என்னும் உண்மையை அடிக்கடி நினைவில் கொண்டு வருதல் வேண்டும். அப்போதுதான் ‘நான் ஆன்மா’ என்ற உண்மை நிலை கொள்ளும். பிறரையும் காணும்போது அவர்களையும் உடம்பாகக் கருதாமல் ஆன்மாவைக் காணும் தன்மையும் உண்டாகும்.

இராஜ கோபுரம்

திருக்கோயிலின் உள்ளிருக்கும் கோபுரங்கள் எல்லாவற்றையும்கீட்ட இராஜகோபுரம் உயர்ந்ததாக இருக்கும். இந்தக் கோபுரத்தைத்தரங்களுள்ளின்கம் என்று கூறுவார்கள். தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சினைலூட்டவே இஃது அமைந்திருக்கிறது. நெடுந் தொலைவிலே காணப்படும் இக்கோபுரத்தைக் கண்டு எவன் வணங்குகின்றானோ அவன் சட்டை நீக்கிய அரவம்போல் பாவத்திலிருந்து நீங்குகின்றான்’

இராஜ கோபுரத்தின் அமைப்பினைக் கவனித்தால், அதில் கடநேகு வடிவங்கள் காணப்படும் மானிட வடிவங்கள். தேவர்கள் வடிவங்கள், சில அருவருக்கத்தக்க வடிவங்கள், சில வனவிலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் ஏனைய சிற்றுயிர்கள் முதலியலை இருக்கக் காணகின்றோம். இவையெல்லா “அலங்கார வடிவங்களாகக் கருதக்கூடாது இவ் வடிவங்கள் ஆகார விதிப்படியும், இயற்கை நடைமுறையின் புறங்களின்மாகவும் உள்ளன உலக உற்பத்தியில் இவை எல்லாவற்றிற்கும் இடமுண்டு எஃபது இதன் கோட்பாடு சிற்றுயிர்கள், பேருயிர்கள் விலங்கினம் மக்களினம், தேவர் கூட்டம் ஆசியவர்கள் எல்லோரும் உலகில் இருக்கின்றார்கள்.

“ஷந்தத்திலுள் இன்னது இருக்கின்றது. இன்னது இல்லை என்று பாருபடுத்த முடியாது என்னும் கோட்பாட்டை இராஜகோபுரம் விளக்குகின்றது

இராஜகோபுரத்தின் வாயில்கள் ஒற்றைப்படை என்னில்தான் அமைந்திருக்கும் மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பதுபதினொன்று க அமைந்திருக்கும் இவ்வாயில்களை நிலைகள் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

இராஜ கோபுரத்திலுள்ள முன்று வாயில்கள், ஜாக்கிரத, சொப்பன சுவல்பதி என்னும் அவத்தைகளைக் குறிக்கின்றன. இராஜ கோபுரத்தின் ஜந்து வாயில்கள் ஜம்பொறிகளைக் குறிக்கின்றன.

இராஜ கோபுரத்தின் ஏழு வாயில்கள் ஜம்பொறிகளோடு மனம் புத்தி என்னும் இரண்டும் சேர்ந்து ஏழினையும் குறிப்பவை.

இராஜ கோபுரத்தின் ஒன்பது வாயில்கள் அந்த ஏழினோடு சித்தம் அகங்காரம் என்னும் இரண்டும் சேர்ந்த ஒன்பதையும் குறிப்பவை.

சிவாகம வாக்கியத்தின்படி இறைவன் கோபுரத்திலும் விமானத்திலும், வாயிற்படியிலும், மண்டபங்களிலும், பலிபீடத்திலும், மூல விங்கத்திலும் எப்போதும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றார் என்பதால் தூலி விங்கமான கோபுரத்தை வணங்கியே உட்சென்று இறைவனை வழி படுதல் வேண்டும் என்பது விதி.

தூலவிங்கமான கோபுரத்திற்குள் காலை வைத்தவுடன் சிலகணங்கள் நம்மிடம் வந்து சூழ்ந்து கொள்கின்றனர். ஆகையால் அவை திடும்பிச் சென்று கோபுர வாயிற்படியில் உட்காரும் வரையில் கண்டிப்பாகச் சில நியமங்களைக் கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். சிவனுக்கு விரைவில் கோபமும் உண்டாரும், மகிழ்ச்சியும் உண்டாரும் ஆகையால் செய்யக்கூடாத சூற்றங்களையெல்லாம் தவிர்த்து. தூப்புமையுடன் தரிசனம் செய்து திரும்புதல் வேண்டும்.

பலிபீடத் தத்துவம் (உண்மை)

திருக்கோயிலில் முன்கோபுரம் எனிதில் புலப்படிவது போலவே மனிதனுக்கு எவிதிற் புலப்படிவது தூல உடம்பு. கோபுர வீதியில் திசம்பிக்கின்ற தேர்த்திருவிழா முதலிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் தூல உடம்பை ஒட்டி நிகழுகின்ற சிற்றினப் அனுபவங்கள். தூல உடம்பைத் தானாக எண்ணும் ஆண்மா ‘தூலான்மா’ ‘தேகாண்மா’ ‘பூதாண்மா’ என் தெல்லசம் சொல்லப்படும். தூலான்ம நிலையை முன்கோபுரம் அன்ற துவது போலவே, அந்தராண்ம நிலையை உணர்த்துவது மகாபலிபீடம்.

முன்கோபுரத்தை வழி பட்டு உடம்பைத் தானாகக் கொள்ளாது தான் ஆண்மா என்ற உண்மையை உணர்ந்த நிலையில் கோபுர வாயிலைக் கடந்து உள்ளே செல்லுகின்ற மனிதன் நன்மை தீமை களைப் பகுத்தறியும் உணர்வினஞாவான். எனவே அவன் இச்சை களால் காமக் குரோத லோட மோக ம-மா-ஶ்சரியங்களாகிய மிருக இச்சைகளால் என்று ம் துன்பமேயன்றி. இனபமின்று என்பதை உணர்ந்து பலிபீடத்தை நெருங்கியதும் இச்சைகளாகிய மிருகங்களைப் பலிகொடுக்கும் பொருட்டுக் கீழே விழுந்து வணங்குகின்றான். இச்சைகளைப் பலிகொடுத்து எழுந்த அவன் அந்தராண்ம நிலையின் இந்த அந்தராண்ம நிலையை உணர்த்துவது மகாபலிபீடம்.

கொடிமாத் தத்துவம் (உண்மை)

ககா பலி சீட்டத்தின் மூன்றாண் இச்சைக்களைப்பலி கொடுத்து, அங்கும்புன்று, தான் இச்சைக்களுமல்ல என்ற உண்மை உணர்ந்து, பலி சீட்டத்தை அடுத்து உள்ள கொடிமாத்தைக் காண்கின்றான். அஃது அந்த அந்தரான்ம நிலையினானுக்குத் தத்துவான்ம நீலையை உணர்ந்தும் சின்னமாக உள்ளது.

பூதான்மா, அந்தரான்மா, தத்துவான்மா ஆகிய மூன்று ஆன்மாக்களும் கொடிமாத்தீன் உச்சி யில் அடுத்தடுத்து அமைந்துள்ள மூன்று நிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்மூன்று நிலைகளும் மூன்று ஆன்மாக்களை உணர்த்துவனவாகும். இம்மூன்று ஆன்மாக்களில் பூதான்மா பெரிதும் விரும்புவது உண்ணல், உடேத்தல், குடித்தல் முதலிய ஜம்புல நூகர்ச்சிகளும் பெண்ணாசையுமாகும். இவற்றின் பொருட்டு மன், பொன், புகழ் ஆகியவற்றையும் இழுக்கத் துணிவர்.

அந்தரான்ம நிலையிலுள்ளோர் மன், பெண், பொன் மூன்றையும் விரும்புவர். ஆணால் மிகவும் விரும்புவது சுகவாழ்க்கையையும் அதற்குத் துணை புரியும் பொன்னையுமாகும். சீறர் மணைவியையும், மணையை விரும்புவர். ஆணால் அவற்றால் துண்பு வருமெனில், அவ் விருப்பத்தைச் செயல் படுத்தாது அடக்கிக் கொள்வர். சமுதாயம், நன்மை, தீமை என்று வகுத்துவற்றை இயன்றவரை சின்பற்றுவர்.

தத்துவான்ம நிலையிலுள்ளோர் மிகவும், விரும்புவன். புகழும் போற்றுதலுமாகும். புகழுக்காக அறிவுவப் பெருக்குவர். தான்தருமல் களில் ஈடுபடுவர். உலகம் பழுத்தை ஒழிப்பர். புகழுக்காகப் பொன்னையும், மணையை இடுக்க முன்வருவர். பெண், பொன் ஆசைகளைக் கைவிடுவர். கொடி மரத்தால் கைவரப் பெறுவது இத் தத்துவான்ம நிலை.

கொடிமாம் என்பதை வடமொழியாளர் துவஜஸ்தம்பம் என்று கூறுவார்கள். துவஜஸ் என்பதற்குத் தகும் என்று ஆகமங்கள் பொருள் கூறும் உடம் சீல் வீணாதண்டம்போல் முலாதாரம் முதல் ரீரங்க மந்திரம் வரையில் மேனோக்கிச் செல் லூம் பரமநாடியரக்க கொடி மரத்தைக் கூறுவர்.

கொடிமாம்போல் உடல் நேராக இருந்து விளங்கும். இடைக்கலை கிங்க்கலை என்னும் இரண்டும் நாடிகளின் வழியே சென்று தீரும்பும் ரீராண வாயுவை நடு நாடியில் நிறுத்த, சிறிதும் அசையாமல் தீயாளீக தின்ற ரீராணவாயு நிற்கும். அதுநிற்க மனமும் நிற்கும். மனம் நிற்க ஜம்பொறிகளும் அடங்கும். அவையாடங்க உலகப் பற்றுக்களெல்லாம் ஒழியும். எனவேதான் கொடிமாம் தீருக்கோயில்களில் முலத்தாநத்தீரு நேராக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

யாகத்தில் யூபதம்பம் போல் தீருக்கோயிலில் ஆகமலிதிப்படி ஒரு கொடி மரம் அமைக்கப்பட்டிருப்பது: டஞ்சலிங்கங்களில் இரண்டாவ தாழும், இதனாருகே பலிதீடும் என்னும் பத்திரலிங்கமும் நந்தியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இக்கொடிமரம் வெய்யில் மறையிலதிப்பட்டு அசைவற்று எவ்வகையான மாறுதலுமின்றித் தூண்போல் நிற்கின்றது. இது முக்கோண வடிவமான மாயா காரியத்தில் ஈடுபடாமல் கூட தூப் ரூபமாயிருக்கும். பரமாத்ம சொருபத்தை விளங்குவதாகும். இதன் அருகே பலிதீடும் என்பது, பரிவார தேவதைகளுக்குப் பலி (பூசை) போடுமிடம் இங்கு நான் நாம் தண்டம் போல் விழுந்து வணங்க வேண்டும். இங்கு நான் என்ற அகந்ததையப் பலிகொடுத்து, தன்னை மறந்து, தியானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும்போது வீடு, மனனி, மக்கள் தினைவையும் வீடுதல் வேண்டும்.

1. கொடி மரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றீரின் எந்த இடத்திலும் விழுந்து வணங்குதல் கூடாது.
2. உடையினால் உடம்பை முடிக்கொண்டு தீருக்கோயிலில் வலம் வருதல், வணங்குதல் செய்பவர் முன்று சிறலீகளில் தரித்திரானாவான.
3. எவர் தீருக்கோயிலில் கொடிமரம் வைக்கின்றாரோ அவர் அந்தப் புண்ணியத்தால் அரணாவர்.

வணங்குதல் வகையும் முறையும்

வணங்குதல் என்பது பணிகளாகும். இதனை வடமொத்தில் நூல்காரம் என்று சொல்லுவார்கள். நான் என்னும் அகந்ததை உள்ளவன் எவருக்கும் பணியமாட்டான். நாம் உலகில் எவ்வளவு செல்வம், மேஜை அதிகாரம் பெற்றிருக்காலும் இறைவனைதிரில் அவை ஒரு பொருட்டல்ல இறைவன் அருளன்றி நம்மால் ஒன்றையும் செய்ய முடியாது. கை, கால்களை அசைக்கவும் முடியாது என்பதை நன்கு உணர வேண்டும்.

பணிதலை இருவகைப்படுத்துவர். அதை அட்டாங்கப்பணிவு, பஞ்சாங்கப்பணிவு என்பவையாகும். கொடிமாத்தின் முன் வணங்குகின்றவர்களில் ஆடவர் அட்டாங்கப்பணிவு முறையையும் பெண்டிர் பஞ்சாங்கப்பணிவு முறையையும் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அட்டாங்கப்பணியு

அட்டாங்கம் என்பது எட்டு அங்கங்களைக் குறிக்கும். உடம்பிலூன் எட்டு அங்கங்கள் தரையில் படுமாறு பணிந்து வணக்குதல் வேண்டும். அவ்வங்கங்களாவன:- தலை, இரண்டு செவிகள், இரண்டு தைகள், இரண்டு கால்கள், முகவாய்க்கட்டை என்பதையாகும். ஆன் கள் இவ்வாறு பணிந்து வணக்குதல் வேண்டும்.

பஞ்சாங்கப் பணிவை

பஞ்சாங்கம் என்பது ஜந்து அங்கங்களையும் குறிக்கும். அவையாவன், கூலி, இருகைகள், இருமுறைக்கால்கள் என்பதையாகும். இவ்ஜந்து அங்கங்களும் நிலத்தில் நன்கு படுமாறு பெண்கள் பணி ந்து வணக்குதல் வேண்டும்.

கொடிமரத்தின் முன் பணிந்து வணக்குவோர் முறை முறையோ. ஜந்து முறையோ, ஏழு முறையோ, ஒன்பது முறையோ. பணிரெண்டு மிரையோ பணிந்து வணக்குதல் வேண்டும். ஒருமுறை இருமுறை பணிந்து வணக்குதல் குற்றாகும்.

அவ்வாறு பணி ந்து வணக்கும்போது செங்கேகேயோ அல்லது தெற்கேயோ கால் நீட்டல் வேண்டும். தீழ்க்கேயோ மூந்தகேயோ கால் நீட்டல் கூடாது. பிற்பகலிலே தூயரி கிரகணமாயினும், சந்திரகிரகணமாயினும் அன்று வழிபாடு செய்வோர் மேற்கே கால் நீட்டல் கூடாது. செங்கு வடக்கு நோக்கிய திருச்சந்திரத்திகளில் அட்டாங்க, பஞ்சாங்கப் பணிவை முறையில் வணக்காது காங்குவித்து வணக்குதல் வேண்டும். தலைசிறு இரு காங்குவித்து வணக்குவில் வேண்டும்,

தையில் விழுந்து வணக்கும்போது உடங்கில் எவ்வளவு தூதி பட்டில் ஏது அவ்வளவு வருடகாலச் நாச கைதையில் வாழ்வோம். என்று வேசும் கூறுகின்றது.

அதிகார நந்தித் தத்துவம் (உள்ளை)

திருக்கோயிலில் சீவலிங்கம், அதிகாரநந்தி, கொடிமரம், பலிதீடு ஆசியவை ஒரேவெரிசையில் இருக்கக் கண்ணாம். அதிகாரநந்தி சீவ சந்திரத்தை நோக்கியவாறு அமைந்திருக்கும்.

நந்தி சீவபெருமானுக்கு உஸிய வாகனம், மகாவிஷ்ணுவுக்குக் குட்டன் வாகனம், அமாஞ்சுக்கு சிங்க வாகனம். வாகனங்களுது வாயிலில் அதுவாயிலும் அது சீவானமாவைக் குறிக்கின்றது முப்பொருளாகிய கடவுளைப் பார்த்த வண்ணமாக வாகனம் அமைந்திருக்கின்றது. கடவுளைக் கென்றுவடிவ வேண்டியது சீவானமாவின் குறிக்கோள். மனம் பெப்போதுக் கடவுள் நட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்றால் கோப்பாட்டை வாகனம் விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்பாகள் வலம் வருப்போது வாகனத்தையும் சேர்த்துத்தான் வலம் வருதல் வேண்டும். அநுக்கே நுழைந்து கெவலது முறையங்று.

திருக்கோயிலில் ஒரேவரைசையில் உள்ள சீவலிங்கம் அடிகார நந்தி கொடிமரம் ஆகிய முன்றையும் பதி, பசு, பாசு என்று கைவநால்கள் கூறுகின்றன.

நந்தி - பசு - ஆண்மர், நந்தி, உலகமாகிய கொடிமர கை நோக்காமல் சீவலிங்கத்தை நோக்கி விளங்குகின்றது. கொடிமரத்தை நோக்கினால் வேற்றுமைக்கஞ்சும், சீர்ஜி ன் ப அனுபவங்களும் அவை காரணமாகத் துண்பங்களுமே ஆகமாவுக்குப் புலப்படும் கொடிமரத்தை நோக்காமல் பதியாகிய சீவலிங்கத்தை நோக்குவதால், அண்டத்திற்கு அடிப்படையாகிய ஒற்றுமையும் பேரினுப் அனுபவமும் ஆகமாவிற்குக் கைவரப்பெறும் எனும் தத்துவ உணர்த்தப்படுகிறது.

ஆண்மா உலக இச்சைக்கட்டு இலக்காகித் துண்புராஜு இறைவன் திருவருளிற்குப் பாத்திரமாகி இன்புறால் வேண்டும் என்னும் உண்மையை சீவலிங்கத்தை நோக்கியுள்ள நந்தி உணர்த்துகிறது.

இந் நந்தியிடம் உத்தாவு பெற்றே கருவறையில் எழுந்கருளியுள்ள பதியாகிய சீவலிங்கம் பெருமானைத் தரிசனம் செய்யல் வேண்டும்.

நந்தால்த்தில் சீர் சி வை அதிகாரிகளைக் கணவேண்டுமாயின் அவ்வதிகாரியிடம், சீர் உடுப்புடன் வாயிலில் இருப்பவர்டிடம் உத்தாவு பெற்றுச் சென்றுவதுபேர்க்கு, திருக்கோயிலிலும் நந்தியிடம் உத்தாவு பெற்றே தரிசனம் செய்யவேண்டும் என்று நியதி உள்ளது.

நந்தி வாலாறு (உதை)

நந்தி சாரணையத்தில் 'சீலாதர்' என்ற முனிவர் ஓருவர் இருந்தார் அவர் புத்திரப்பேறு பெறவேண்டி கைவரானை நாடி ஆஸிரம் ஆண்டு கையும் புத்தார். அவருடைய கலத்திற்கு இரங்கிய சீவபெருமான் தோண்டி 'யாது வரம்மேண்டுா'? என்று கேட்க அதற்கு அமலுகிவர் உண்மையை போன்ற உருவும் சீறப்படி இறப்பற்ற புத்திரன் வேண்டும்' என்று வேண்டியார். சீவபெருமானும் அவ்வாறே வாரமளித்து மறைந்தகுளினார்.

அதன் தீண்ணர் அமலுகிவர் நிலத்தை உழும்பொழுது ஒன்று ஒன்றுதை பூழியிலிருந்து தோண்டி, அகற்கு அவர், “ ‘நந்தி’ என்னும் பெயர் இட்டார். விதீப்படி அகற்கு உபநயனம் செய்து வேதங் கற்றின்தார்.

நந்தி கோடிமுறை உருத்திர செபம் செய்கார் சீவன் தோண்டி யாது வரம் வேண்டும் என்று கேட்க மற்றொரு கோடி உருத்திர செபம் செய்ய ஆயுணை வேண்டினார். இவ்வாறு முன்றுகோடி செபம் முடிந்து நான்காவதுகோடி ஆரக்கீர்க்கும்போது சீவன் அவருக்கு சர்க்குப்பிய முத்தியலித்து முகுஷ்டுக்களின் மகளான சுவயானை மனம் செய்வித்து சர்வாதிகாரி குணமாகச் செய்தார் என்று பூராண வரலாற்று கூறுகின்றது.

“ சீவத்தியானம் செய்யும் மகாலித்துவானான் நந்தியே! மகாதேவ அனந்த அரிசிக்க எனக்கு அனுமதி கொடு” என்று கூறி உள்ளே சென்றுக் கொது இருக்காங்களையு மார்புக்கு நோக்கக் குவித்து அஞ்சலி செய்து கொண்டே வல்ல வருதல் வேண்டும்.

பிரகாரத் தத்துவம்

திருக் கோயிலில் இராஜ கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ள சென்றால் பிரகாரங்கள் உள்ளன. பொதுவாகக் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் பிரகார மதிற் சுவர்கள் மறைந்ததுக் கொண்டுள்ளன. ஏ வாத திசைகளிலிருந்தும் இறைவனைக் காண முடிவதில்லை. பிரதான வாயில் என்று சொல்லப்படுகின்ற கிழக்கு வாயில் வழியாகவே சென்று கண்டு வழிபாடு முடிகின்றது. இறைவனை மறைந்ததுக் கொண்டிருக்கும் பிரகார மதிற் சுவர்கள் மனிதன் தன வீட்டில் உள்ள ஆன்மாவை, தான் ஆன்மா என்ற உண்மையை எளிதில் அறிய முடியாத வகையில் அமைந்தன உடம்பை உணர்த்துகின்றன. மதிற் சுவர்கள் இல்லையென்றால் இறைவனை எங்கிருந்தும் எப்போழுதும் கண்டு வழிபடலாம். உடம்பு இல்லையென்றால் மனிதன் தான் “உடம்பல்ல, ஆன்மாதான்” என்ற உண்மையை எப்பொழுதும் சிந்தகமில் கொண்டிருப்பான். பிரகாரத்தின் மதிற் சுவர்களின் அமைப்பு மறைப்பு ஆகியவை உடம்பின் அமைப்பு மறைப்பு ஆகிய வற்றை உணர்த்துகின்றன.

பிரதான வாயில் என்று சொல்லப்படுகின்ற கிழக்கு வாயில் வழியாகவே இறைவனைக் காண முடிகின்றது. இறைவழிபாட்டின் வாயிலாகவே, “தான் ஆன்மா,” என்பதை மனிதன் அறிய முடிகின்றது.

பிரகாரத்து மதிற் சுவர்களின் மறைப்பு இறைவனுடைய ஐந்தொழில்ஸ் முறையில் மறைத்தல் என்னும் தொழில்முறையில் உள்ளது இந்த மறைப்பால் உணர்த்தப்படுகின்ற உடம்பு ஆன்மாவை மறைப்பதால் தான் சான்றோர்கள் தமது உடல்பற்றி இறைவனிடப் பூர்வமாக இருக்கின்றன.

திருக்கோயில்களுள் ஐந்து பிரகாரங்கள் உள்ள கோயில்களும், மூன்று பிரகாரங்கள் உள்ள கோயில்களும் ஒரு பிரகாரம் உள்ள கோயில்களும் உண்டு.

திருக்கோயிலில் உள்ள ஐந்து பிரகாரங்கள் ஆன்மையாம், பிரான் மயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆஸந்தமயம் என்னும் ஐந்துவித கோசங்களையும் குறிக்கின்றன.

திருக்கோயிலில் உள்ள மூன்று பிரகாரங்கள் ஐந்து கோசங்களை காரணம் குட்சம் காரணம் என்னும் மூவகை உடம்புகளைக் குறிக்கின்றன.

கோயிலில் வழிபடுவோர் மூன்று அல்லது ஐந்துமறை பிரகாரங்களைச் சுற்றிவேண்டும் என்பது மூவகை உடம்புகளையும், ஐந்துவித கோசங்களையும் கடந்து இறைவன் விளங்குகின்றான் என்றதை நினைப்பதற்காகும்.

இந்த ஐந்து பிரகாரங்களையும் கடந்தால் இறைவனது சாமிப்பு நிலையை அடையலாம் என்னும் உண்மையை உணர்தல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலில் உள்ள ஒரே பிரகாரம் பொதுவான உடம்பைக் குறிப்பதாகும்.

பிரகாரத்தில் வலமாக வரும் போது கருவறையைச் சுற்றிலும் அந்த மண்டபம், மகாமண்டபம் அரிடேகமண்டபம், அலங்காரமண்டபம், சுபாமண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. கருவறைஉடம்பில் உள்ள மூலா தாரத்தைக் குறிக்கும், பிறமண்டபங்களைச்சாம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம், அநாதம், விக்கிதி, ஆக்ஞை என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

வலம் வருவதில் உள்ள உண்மை

திருக்கோயிலில் உள்ள பிரகாரங்களில் வலம் வருவதற்கென்ற நியதிகளும் வலம் வருவதால் உண்டாகும் பலன்களும் உள்ளன.

காலையில் வலம் வருதல்	— நோய் தீங்கும்
பகவில் வலம் வருதல்	— விருப்பாம் அளிக்கும்
மாலையில் வலம் வருதல்	— எல்லாப் பாவத்தையும் அகற்றும்
அந்த சாமத்தில் வலம் வருதல்	— மேசட்ச தித்தியும் உண்டாகும்
விநாயகருக்கு	— ஒருமுறை வலம் வருதலும்
சூரியனுக்கு	— இரண்டுமுறை வலம் வருதலும்.
ஸ்வாமிக்கு	— முன்றுமுறை வலம் வருதலும்.
அம்பாளுக்கு	— நான்குமுறை வலம் வருதலும்.
இன்றியமையாதவை என்று கூறுவாரும் உள்ள.	

பிரகாரத்தில் வலம் வரும்போது, பெண்கள், என்னென்கிட வேட்டதை எடுத்துச் செலவதுபோல் அடிமேல் அடிவைத்து, பிறகுடன் பேசாமல் செல்லுதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலுள்ள விநாயகர், முருகன், அம்பாள் முதலிய திருச்சந்திதிகளைத் தனியாக வலம்வருதல் கூடாது; சேர்த்தே பொது வாக வலம்வருதல் வேண்டும் ஏனெனில், மூலமுர்த்தியின் சாநித்தியம் கூறைய படும்.

கொடிமரத்துக்கு வெளியிலுள்ள இடங்களுக்கு இந்த நியதி இல்லை.
1. அடி தண்ட வலம் வருதல் — ஓர் அடிக்கு ஒருமுறை வணக்கம் செய்தவாறு வலம் வருதல்.

அங்கம் வலம் வருதல் — உடல் முழுவதும் நிலத்திற் படும்படி படுத்துக் கொண்டே உருண்டு வலம் வருதல்.

குரிய உதயம் தொடங்கி அத்தசாமம் வரையிலோ, அல்லது ஒருசாமம் வரையிலோ அங்கம் வலம்வருதல் செய்தவர் தீவினை கடிள்ளாம் நீங்கப்பெற்று முத்தியடைவார் என்று அருணகிரி புராணம் கூறுகின்றது.

நாம் பிறப்பு, இறப்பு என்னும் மாயாசக்கரத்தில் சமூகத்துவம் வருகின்றாம். மாயாசக்கரமான பலிபீடத்துடன் மூன்றுமுறை வலம் செய்வது, தூல, சூட்சம், காரண உடல்களிலிருந்து என்னை விடுவே என்று வேண்டுவதாகும் இவ்வாறு சிவபூராணம் கூறுகின்றது.

காசி அன்னபூரணி கோயிலை ஒருபாத்தை தற்கெயலாக வலம் வந்தால் இரண்டு கலபா காலம் சுவர்க்க இன்பத்தை அனுபவித்து பூமியில் அரசனாகப் பிறந்ததாக வரலாறு உள்ளது வலம் வருதலில் சோமகுதர வலம்வருதல் என்று ஒரு முறை உண்டு இதை அன்றாடம் செய்யாவிட்டாலும் பிரதோஷ காலத்தில் செய்தல் மிகவும் விசேஷமானது. இவ்வலம் வரும் முறையாவது முதலில் நந்தியைத் தரிசித்து இடப்புறமாகவே சென்று சண்டிகேசரைத் தரிசித்து, அங்கிருந்து வந்த வழியாகவே திரும்பிவந்து நந்தியைத் தரிசிக்க வேண்டும். அங்கிருந்து வலமாகச் சென்று சோமகுதரம் அல்லது கோழு என்னும் சிவலிங்க அபிஷேகத் தீர்த்தம் விழும் இடத்தைத் தரிசித்து வந்தவழிபாகவே திரும்பிவந்து நந்தியைத் தரிசிக்க வேண்டும். மீண்டும் இடப்கக்காகச் சென்று சண்டிகேசரைத் தரிசித்து அதேவழியாகத் திரும்பி வந்து வலப்புறமாகச் சென்று கோழுசையைத் தரிசித்து அதேவழியாகத் திரும்பிவந்து, மீண்டும் இடப்புமாகச் சென்று சண்டிகேசரைத் தரிசித்து அதேவழியாகத் திரும்பிவந்து நந்தியைக் கையால் தொட்டு, இரு காம்புகள் வழியாகச் சிவலிங்கத்தை ‘அர அர’ என்று தரிசனம் செய்து கரும்புதல் வேண்டும்.

1. இதனை ஒருமுறை செய்தவர் எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்குவார்
2. இரண்டுமுறை செய்தவர் சுவர்க்கத்தை அடைவர்
3. மூன்றுமுறை செய்தவர் இந்திரனுடைய செலவுத்தை அடைவார்
4. நான்குமுறை செய்தவர் பிரமலோகத்தை அடைவார்
5. ஐந்துமுறை செய்தவர் எல்லா உலகுகளையும் அடைவார்
6. ஆறுமுறை செய்தவர் பெரிதான் அட்ட ஐசுவரியங்களையும் அடைவார்
7. ஏழுமுறை செய்தவர் தமது கைங்கரியப் பேற்றினை உடையவராவார்
8. எட்டுமுறை செய்தவர் தமது சாலோக்கியத்தை அடைவார்
9. ஒன்பதுமுறை செய்தவர் இவற்றவன் சாமீப பாதத்தை அடைவார்

10. பத்துமுறை செய்தவர் சாருபதத்தை அடைவார்
11. பதினொருமுறை செய்தவர் இறைவனை அடைவார்
12. பக்ஞிரண்டுமுறை செய்தவர் இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பார்

கருவறைத் தத்துவம்

மூலவர் என்பவர் கருவறையில் ஏழந்தருளியுள்ள சிவலிங்க மூர்தி தியானவர் இவரைத் துரிசிக்குமுன், துவாரபாலகர்களின் மூன்சென்று “அடியேன் உட்சென்று இறைவனை வணங்குவதற்கு அனுமதி செய்தருளும்” என்று வேண்டிக்கொண்டு கருவறையில் உள்ள மூலவரைத் துரிசிக்கச் செல்லுதல் வேண்டும். கருவறை முன்னுள்ள வாயிற்படி வரைதான் செவ்வேண்டும். கருவறையைக் ‘கர்ப்பக்தீரகம்’ என்றும் மூலத்தானம் என்றும் சொல்வார்கள். இது பிரதான மூர்த்தியை, மூலமூர்த்தியை வைத்து வணங்கும் இடம். இதன் உண்மை, எல்லா உலகங்களையும் படைத்ததற்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதியின் இடம் என்பது, கடவுள் உலகைப்படைக்க நினைத்த காலத்து, அவரது அருட்சக்தியை மாயையிடத்தே உண்டாக்கச் செய்கின்றார் என்பது கருத்து. இம்மூல மூர்த்தியை வணங்கிக்கொண்டு, உட்பிரகாரங்களில் உள்ள ஒழிவொரு மூர்த்தியையும் வணங்குதல் வேண்டும்.

தத்துவான்ம நிலையில் அதிகார நந்தியை வணங்கி ஆன்மானின் கடவுமைப் பூணர்த்த மனிதன், நந்தியின் அருகில் நின்று மூலவரைக் கண்டு வணங்குகின்றான். கருவறையில் திருக்காட்சியருளும் மூர்த்தி அம்மனிதனுக்குச் சீவானம் நிலையை உணர்த்தும் சின்மாகத் திகழ்கின்றார்.

தத்துவான்மா நிலையிலுள்ள அவன், உலகியால் தத்துவ விசாரணைகளின் பலனாகவும், உலகத்துண்பத்தின் ஒயாத நலிவாலும், தியானம் முதலிய பயிற்சிகளாலும் நாளாடைவில் “நான் இன்ப துணபங்களின் இருப்பிடமான உடம்புமல்ல, இச் சையுமல்ல, மனமுமல்ல” என்ற எண்ணம் உள்ளுப்ப பெற்று “இத் தத்துவங்களை என்னால் அடக்கவும், ஆளவும் முடியும் எனவே நான் பிரம்மம்” என்னும் நினைவு தோன்றும்.

மூலவரை நோக்கி வழிபடுங்கால் உண்டாகும் இந்நினைவின் நிலையே சீவானம் நிலை. சீவானம் நிலையை உணர்த்தும் மூர்த்தி யாக மூலமூர்த்தி மூலவராக விளங்குகின்றார்.

மகாமண்டபத் தத்துவம் (உண்மை)

அதிகார நந்தியின் அருகில் நின்று மூலவரைக் கண்டு வணங்கிய வள், அடுத்துள்ள மகாமண்டபத்திற்குச் செல்கின்றான். அம் மகா மண்டபத்திலிருந்து உள்ளே செல்லச் செல்ல இடம் குறுகலாகவே அமைந்துள்ளது. இந்த அமைப்பு உண்மை நிலையில் இவ்வாறு ஆன்ம நிலையில் வழிபடவருவோரின் எண்ணிக்கை குறைந்தனவு என்பதை உணர்த்துவதாகும்.

ஆசாரியர் என்றும் பட்டர் என்றும் குருக்கள் என்றும் கூறப்படுகின்ற ஆன்மலிங்கம் உள்ள இடம் மகாமண்டபம் ஆலயவழிபாடு புரியச் செல்வோர் தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, சுற்பூரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு போகவேண்டும் என்பது ஆகமவிதி எனவே வழிபடச் செல்வோர் இவற்றைக் கொண்டுசெல்வது வழக்கம். இவற்றைக் கொண்டுசென்று மகாமண்டபத்தில் உள்ள ஆன்மலிங்கமாகிய குருக்களிடம் கொடுப்பர். குருக்கள் அவற்றைக் கொண்டு செய்யும் ஆராதணையும் ஒரு தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

தேங்காயானது வழிபடச் செல்லும் ஆன்மாவைக் குறிக்கும் தேங்காயின் மூன்று கண்களும் ஆன்மாவை முடிநிற்கும் மும்மலங்களைக் குறிக்கும். மும்மலங்கள் ஆணவம், கணமம், மாயை, ஐன்று கண்களையுடைய தேங்காயின் ஒரு ஆன்மாவை பதிந்து நிற்கும் அந்த ஒடிடினுள் அமைந்த வெண்மையான திருஞலைப் பருப்பு ஆன்மாவைக் குறிக்கும்.

தேங்காயின் ஒரு கருணீயின் துணையின்றிக் கையால் உடைப்படுவதில்லை மிகவும் கடினம் உடையது. அது மனிதனை முடிநிற்கும் பாசங்கள் எனிதில் விலக்க முடியாத தன்மையைக் குறிக்கும். அத் தேங்காயை உடைப்பதற்குத் தேவையான கருவி ஆன்ம விடுதலைக் கூத் தேவையான இறைவனது திருவருளைக் குறிக்கும். கருவிகொண்டு தேங்காயை உடைக்கும் குருக்கள் அருட்குரவராகிய இறைவன் கருணை தேவை என்பதைக் குறிக்கும்.

நறுஞ்சலையுடைய பழங்கள் அடியாரின் நல்வினைப் பலன்களைக் குறிக்கும். வெற்றிலை, பாக்கு அவருடைய முக்குணங்களைக் குறிக்கும் தூயவென் சுற்பூரம் இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பக்குவம் வாய்ந்த ஆன்ம நிலையை உணர்த்தும். குருக்கள் தேங்காயை உடைத்துவைத்துக் குற்பூர ஆராதணை செய்யுங்கால் அஃது ஆகாயத் தோடு இரண்டறக் கலந்து விடுவதால் இந்த உண்மை விளங்கும்.

தேங்காய் பழம் முதலியவற்றோடு வழிபடச் செல்லும் அடியர் தம்மையும், தம் வினைப் பயன்களையும் இறைவனுக்கு அற்பணிக்கக் கேள்று சுகாமண்டபத்தை அடைந்தவுடன் ஆசாரியர் வந்து அவற்றை ஏற்றுத் தேங்காயை உடைத்து, அனைத்தையும் சுத்திசெய்து, அதா வது மலங்களை நீக்கி இறைவனுக்கு அற்பணித்து, கற்புரத்தை ஏற்றி முரத்தியின் தரிசனத்தையும் கருளையும் இந்த அடியார்க்கு வழங்கு வார். மும்மலங்களால் பந்தப்பட்டு முக்குணவயப்பட்டவராக நிற்கும் ஆன்மா உலகைச் சார்ந்து நிற்பதால் உண்டாகும் தன்பங்களையும் இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கும்போது உடைபட்ட தேங்காயின் உள்ளி ருக்கும் தூய இனிய வெண்பருபுப் போன்று மல நீக்கம் பெற்றுப் பேரின்பும் துய்த்தலையும் அந்த ஆசாரியார் உணர்த்துவார் மந்திர உபாசனையும் அவருக்கி உபசேசிப்பார். இத்திலையே மந்திரான்ம நிலையாகும் மந்திரான்ம நிலையை உணர்த்துபவர் ஆசாரியார் ஆகிய ஆன்மவிங்கபா.

பரமான்ம நிலை

ஆன்மா “தான்” என்ற முனைப்புக் கொண்டுள்ள நிலையைப் பலிநிலை ஆன்மநிலை என்று சோலிலப்படும். “நான் உடம்புமன்று, இச்சையுமல்ல, மன மும் அன்று, கத்துவங்களும் அல்ல இத் தோற்றுப் பொருட்கட்க அப்பாற்பட்ட நான் பிரம்மனே” என்ற எண்ணம் உள்ள நிலையை “ஆன்ம” ஞானம் என்று கூறுவார். தனக்கென்று தவித தன்மையின்றிக் சார்ந்ததன் வண்ணமாக நிற்பதே ஆன்மாவின் இயலு.

தேங்காய், பழ ம் முதலியவற்றைக் கொண்டு செல்லாதவரை ஆசாரியார் கவனிப்பதில்லை. அவரை நோக்கி ஆசாரியார் வருவது மில்லை அதுபோன்றே ஆன்மபலன். அனுட்டான் பலன், காமயவன் அனைத்தையும் இறைவனுக்கு அற்பணிக்கத் தயாராக்க போது. அருட்குரவராகிய இறைவன் அவரைக் கவனிப்பதோ, அவர்முன் அருவருவாய் எழுந்தக்ருஞவுதோ இல்லை

முமலப் பரிகாலமோதி, தன்னுடைய உடல், ஆவி உடமை அனைத்தையும் பலன்விரும்பாது இறைவனுக்கு அற்பணிக்கும்போதே இறை அருள்குவாய்த் தோன்றி ஞானத்தியின் வ் அவரது மலங்களைச் சுட்டெட்டித்து அவருக்கு பேரின்ப நிலையை அருள்வார். அந்த அடியார் ‘தான்’ என்ற முனைப்பு அறவே நீங்கி இறைவனது அருள் குறியாகவே நிற்பார். அருள்நிலை எய்தியவர் பரஞானம் அடைவதற்குரிய சிவலோக பாவனையும் மந்திர உபாசனையும் மேற்கொண்டு அவற்றில் முதிர்ச்சி உற்றபொழுது தக்க தருணத்தில் அவன்முன் இறைவனே திருவருக்கொண்டு எழுந்தருளி அவரைத் தமது திருவடி சேர்ப்பார்.

இறைவன் திருவடியில் இரண்டாறக் கலந்து குணங்குறி அற்ற நிலையே பரமான்மநிலை - பரவொளிநிலை - ஆகண்டலிங்கநிலை என்பார்.

யந்திரத் தத்துவம் (உண்மை)

திருக்கோயிலின் உயிர்நிலையாக உள்ளது, கருவறையில் மூலவரின் கீழே தாபனம் செய்யப்பட்டுள்ள யந்திரம் என்பது முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. யந்திரம் என்பது இறைவனின் அருட்கருவியாகும் யந்திரம் இல்லாத மூலமூர்த்தி அருளில்லாத வெறுஞ்சிலையாகும்.

இறைவனது பூசைக்கு இன்றியமையாதது யந்திரமே யந்திரத்தின் மேல் உள்ள திருவுருவம் மூலமூர்த்தி அருவப் பொருட்களை அறிய மாட்டாத மனத்தின் கவர்ச்சிக்காகவும், மனத்தை ஒருமுகப் படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாகவும், இறைவன் பற்றி ய சில குறியீடுகளைக் காட்டுவதற்காகவும் துணை செய்யும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்மார்த்த வழிபாடு செய்வோர் உருவமின்றி யந்திரத்தை மட்டுமே வைத்துப் பூசை செய்துவரும் வழக்கமுடியும் உண்டு.

யந்திரம் முதலில் வரையப்படும் போது ஓர் வோகத் தகடாக வெறுஞ்சடப் பொருளாக இருக்கும், பின்னர் மந்திரம், முத்திரை, பாவனை, கிரியை ஆகியவற்றால் அது பாடம் பண்ணப்படும்போது, சடப்பொருள் நிலையிலிருந்து சிறிது சிறிதாக நீங்கி அருட்கவிக்குரிய பக்குவத்தை எய்திவரும். முடிவில் அது பூரண அருட்கவியாக மாறி யந்திரம் என்னும் பெயர் பூண்டு தாபனமும் பிரதிட்டையும் செய்யப்படும். அப்போது அது முற்றிலும் இறைவனுடைய அருட்கவியாக நின்று திருவுருட் சக்தியை இரவும் பகலுமாக இடைவிடாது நாற்புற மும் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் என்று நெற்றிக்கண் உடைய யேகியர் கூறுவார்:

திருக்கோயிலில் அன்றாடம் நடைபெறும் ஆராதனை புரியும் செயல்களில் ஒன்று, அன்றாடம் வெளிப்பட்டுச் செல்லும் திருவுருட் சக்திக்கு ஈடு கொடுப்பதாகும். ஆராதனை சரியான முறையில் நிகழாத யந்திரம் நாள்வரையில் திருவருட் சக்தியை இழந்து விடும். இன்று பல திருக்கோயில்களில் திருவுருட்சக்தி குன்றி, பொலிஷ்று இனப்பதந்குக் காரணம் இதுவே ஆகும்.

புனிதமா தத்துவ (உண்மை)

இயற்கை வழிபாட்டில் தமிழ் மக்களிடையே சிறப்பாக அமைந்துவை மரங்கள், மாவகானும் பெரியோனாகிய சிவபெருமானை எல்லா வற்றிலும் பெரிய ஆலமர நிழலில் இருப்பவராக மக்கள் கருதினர். முருகனைக் கடம்ப மர நிழலிலும், சக்தியை வேம்பிலும் கண்டனர். மற்றும் அரசு, வன்னி, வில்வம் முதலிய மரங்களிலும் மர நிழல் களிலும் மக்கள் தெய்வங்களை வழிபட்டனர்.

‘‘ அழல்புரை குதைகொடி ரீதில்தாருச் சலசினை
ஆலமுங் கடம்புச் சுல்யாற்று நடவும் ’’ — பரிபாடல்

‘‘ ஆலமுங் தொல்வலி சுரமும்
முறையுளி பராய் ’’ — கலித்தொகை

வர
வா
ஆ
தி

இவை போன்ற இலக்கியப் பகுதிகள் பண்டைத்தமிழ் மக்கள் மரங்களில் கடவுளைக் கண்டு வணங்கியமையை இனிது விளக்குகின்றன போர் மறவர் உண்ண மரத் தில் குறிபார்க்கும் உண்ணத்திலை என்னும் துறையைத் தொக்காப்பியம் உணர்த்துகின்றது.

கடவுளுக்கு உருவங்கண்டு வழிபடத் தொடங்கிய காலத்திலும் மக்கள் அல்வருவங்களை, இயற்கையின் அழகையும் நிலையும் தருவன ஆகிய அம் மரங்களின் அடியில் கடவுள் உருவை வைத்து வணங்கி னார்கள், இயற்கை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் தோன்றிய பழக்கம் இது.

இதன் அடையாளமாகவே இப்பொழுதும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு திருக்கோயிலிலும் புனிதமரம் காணப்படுகின்றது. இதனை வடமொழியில் ‘ஸ்தல விருட்சம்’ என்று கூறுவார்கள். இப்புனிதமரங்களின் பெயரிலேயே சில தலங்களின் பெயர்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. பாணையூர், பனந்தாள், ஏருக்கத்தும், ஆலங்குடி, ஆலம் பொழில், ஆலந்துறை, ஆலங்காடு, மாந்துறை, நெல்லிக்கா, தில்லை வனம், கடம்பவனம், பாதிரிப்புளியூர் போன்ற தலப்பெயர்கள் புனிதமரங்களால் அமைந்தவையாகும்.

இந்து ஆலயங்களில் உள்ள விக்கிரகங்களை வழிபடும் முறை கணைத் தொகுத்தோம் மேலும் திருக்கோவிற் பூசை முறைத் தத்து வங்களும், கிரியா அனுட்டானத் தத்துவங்களும் பின்னர் விரிவாகக் காணுவோம். இறைவன் திருவருள் குழந்து இன்பம் பெருகிட ஆலயங்களை நாடி, நலமான வழிபாடுகளைச் செய்து உய்வடைவோம்.

வேதங்கள்பற்றி ஆ ஸ்தி செய்து வேதங்கள் பற்றிய தனியான அறிவை இளம் டை நூற்றினரிடையே இலகுவாகப் புதுத்திய வராகிய இவ் ஆசிரியர் வேதங்களைப் பயண்படுத்தும் இடமாகிய ஆஸயம் பற்றிய ஆய்வு செய்து அதை நூல் வடிவம் ஆக்கியமை மிகச் சிறந்ததோர் முயற்சியாகும்.

சமல்கிருத பண்டிதர்
பிரம்மஸ்ரி. கி சுதாசிவசர்மா

இவர் சிறந்த சோதிடர், இக்கலையையும் அழகான முறையில் பயின்று, அதன்மூலமும் மக்களுக்குச் சேவை அற்றிவருகின்றார். தந்தையார் மரபுமுறை வைத்தியம் போன்றவற்றையும், மக்கள் துன்பம் கீட்டு போற்றி வருகின்றார்.

**சிவஸ்ரி. சோ தண்டபாணிக்தேசிகர் J. P
வல்லவ முத்துமாரி அம்மன் பிரதமசுரு**

இவ்வுலக வசாற்கைகளில் பிறிதொன்றினையும், நாடாது இறை சாண்டினையே இலட்சியமாகத் கொண்டு வாழுப் பழகிக் கொண்ட என் ஆயிரக் கணக்கான மாணவச் செல்வங்களுள் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த ஒர் மாணவனாக என்னிடம் படித்த காலத்திலும் பட்டதாரியாகி என்னுடன் படிப்பிட்ட காலத்திலும் சிறந்து விளங்கியவர் சிவஸ்ரி. தி. சோமாஸ்கந்தராஜக் குருக்கள் B. A. (இலக்கை) அவர்கள்.

நா. குழந்தைவேலு B. A. (Hons)
புதிய உயர் கல்லூரி தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்

“ ஆஸய வழிபாடும் தத்துவமும் ” என்ற நூலைப் பார்வையிட்டேன். கோயிற் பண்பாடே, மக்கள் வராற்கைத் தத்துவமாக விளக்கியுள்ளார். அன்பும், பணிவும் மிக்கவர் இந்நால் ஆசிரியர்.

திலமதி. S. அருள்நங்கை
புதிய உயர்கலைக் கல்லூரி - அதிபர்

இவ்வாசியியரின் பிற நால்கள்

1.	அறுவகைச் சமயநெறி	1985
2.	அறுவதறி	1986
3.	நல்வறம்	1988
4.	கிரியைகள்	1989
5.	வேதங்கள்	1992

இந்நால் ஆசிரியர் பற்றி

நெல்லை டப் பத்திரகாளி அம்மனின் திருமேஸி திண்டும் பாக்கியிற் பெற்றவர். அப்புகுதியில் உள்ளேரால் நன்கு மதிக்கப்படுவர். அனுபவ அறிவும் கல்வி அறிவும் நன்கு வாய்க்கப்பெற்றவர். நல்லாசிரியர்களைத் தழுவு குருவாகப் பொறும் பாக்கியிற் பெற்றவர்.

வீரவான முறையில் ஆலை வழி பாடு பற்றிய நூல் ஒன்றை ஆசிரியர்டு மிருந்து கைவெலக்கு எதிர்பார்க்கின்ற

எ. சீவலிங்காராசா M. A.

முதுநிலை வீரிவரையாளர்
தமிழ்த்துறை யாழ். பல்கலைக் கழகம்

சீவபதி. சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A. அலர்க்கள் ஆலை வழிபாடும் தத்துவமும் என்றும் இந்நுல் அளவிலே சீரிய காரினும் நல்ல பொருளை ஏடுத்துக் கூறுகின்றது.

சீரிய வாக்கியைகளாக, தருக்கநடைட்டிலே அவை அமைகின்றன. வழிபாட்டினுடைய தேவை என்ன என்பதை விளக்கும் முதலாவது பகுதி நல்ல தொடக்கத் தொடர்களாக அமைகின்றது.

பேராசிரியர் கலாநுதி அ. சண்முகதாஸ்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர் யாழ். பல்கலைக் கழகம்

எல்லோருக்கும், நல்லவராகவும், இனியவராகவும் ஒருவர் இந்தக் குடியுரையில் அவர் சீவபதி சோமாஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் என்பது என் முடிவு புகுற்வதற்காகக் கூறும் வார்த்தைகள் அல்ல. புரிந்ததினால் கூறும் வார்த்தைகள்.

செங்கை ஆழியான்

இவர் எனது மதிப்பீற்கும், அன்றீற்கும் பாத்திரமாகிய சிற்ய னாவர். இவரின் அறிவும், ஆற்றலும் போற்றுத்தக்கது. இக்கால மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைங்கிய இந்தநூலை ஆக்கி, வெளியிடுவதையிட்டு மிகவும் சந்தோஷம் அடைகின்றேன்.

சீரியா வித்தகர் சீவபாதுநந்தர்க் குருக்கள்
மயிலிட்டி தெற்கு, தெல்லிப்பள்ளி.